

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2012-2013

16 SEPTEMBRE 2013

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique et Antigua-et-Barbuda en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale, fait à Bruxelles le 7 décembre 2009

SOMMAIRE

	Pages
Exposé des motifs	2
Projet de loi	24
Accord entre le Royaume de Belgique et Antigua-et-Barbuda en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale	25
Avant-projet de loi	35
Avis du Conseil d'État	36

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2012-2013

16 SEPTEMBER 2013

Wetsontwerp houdende instemming met het Akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, gedaan te Brussel op 7 december 2009

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	2
Wetsontwerp	24
Akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden	25
Voorontwerp van wet	35
Advies van de Raad van State	36

EXPOSÉ DES MOTIFS

Le gouvernement soumet aujourd'hui à votre assentiment l'Accord entre le Royaume de Belgique et Antigua-et-Barbuda en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale, fait à Bruxelles le 7 décembre 2009, (ci-après «l'Accord»).

Conformément à la déclaration de principe adoptée par la Conférence interministérielle «Politique étrangère» du 20 janvier 2011, il s'agit d'un traité à caractère mixte.

A. Contexte général dans lequel s'inscrit l'Accord

Dans une économie mondiale, la coopération fiscale entre les États est essentielle notamment pour permettre aux États d'appliquer et de faire respecter leurs législations fiscales. Une coopération fiscale efficace permet de faire en sorte que les contribuables qui ont accès à des opérations transnationales n'aient pas davantage de possibilités de fraude et d'évasion fiscales que ceux qui n'interviennent que sur leurs propres marchés nationaux. La pérennité d'une économie mondiale ouverte dépend de la coopération internationale, y compris en matière fiscale.

L'échange de renseignements constitue une partie essentielle de cette coopération internationale en matière fiscale. Il s'agit d'un moyen efficace pour les États de protéger leurs propres bases d'imposition et de lutter contre les «paradis fiscaux» et les pratiques fiscales dommageables.

L'échange de renseignements peut reposer sur divers mécanismes. Dans le cas d'une convention fiscale générale concernant l'impôt sur le revenu, l'échange de renseignements découle d'une disposition inspirée de l'article 26 du Modèle de Convention fiscale de l'Organisation de coopération et de développement économiques (OCDE). Lorsque la conclusion d'une convention préventive de la double imposition ne semble pas opportune, l'échange de renseignements peut être organisé par un accord *ad hoc* dont les dispositions sont basées sur le Modèle OCDE d'accord sur l'échange de renseignements en matière fiscale.

Dans le cas d'Antigua-et-Barbuda, on a opté pour la négociation d'un accord sur l'échange de renseignements en matière fiscale. Étant donné l'importance limitée de l'économie d'Antigua-et-Barbuda et des relations économiques entre la Belgique et Antigua-et-

MEMORIE VAN TOELICHTING

De regering onderwerpt heden aan uw instemming het Akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, gedaan te Brussel op 7 december 2009 (hierna «het Akkoord» genoemd).

Overeenkomstig de principebeslissing die werd genomen door de Interministeriële Conferentie «Buitenlands beleid» van 20 januari 2011 gaat het om een verdrag met een gemengd karakter.

A. Algemene context waarin het akkoord moet worden geplaatst

In een mondiale economie is het essentieel dat de Staten samenwerken op fiscaal vlak, meer bepaald om de Staten in staat te stellen hun belastingwetgeving toe te passen en te doen naleven. Door een efficiënte samenwerking op fiscaal vlak kan men ervoor zorgen dat belastingplichtigen die toegang hebben tot grensoverschrijdende verrichtingen niet meer mogelijkheden tot fraude en belastingontduiking hebben dan die welke slechts op hun eigen nationale markt actief zijn. Het voortbestaan van een open wereldeconomie is afhankelijk van internationale samenwerking, daaronder begrepen internationale samenwerking op fiscaal vlak.

De uitwisseling van inlichtingen vormt een essentieel onderdeel van die internationale samenwerking op fiscaal vlak. Het is voor de Staten een efficiënte manier om hun eigen belastinggrondslagen te beschermen en om de «belastingparadijzen» en schadelijke belastingpraktijken te bestrijden.

De uitwisseling van inlichtingen kan op verschillende manieren verlopen. Indien het gaat om een algemene belastingovereenkomst met betrekking tot inkomstenbelastingen, volgt de uitwisseling van inlichtingen uit een bepaling die gebaseerd is op artikel 26 van het OESO-Model van belastingovereenkomst. Wanneer het sluiten van een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting niet opportuun blijkt te zijn, kan de uitwisseling van inlichtingen worden georganiseerd door een akkoord *ad hoc* waarvan de bepalingen gebaseerd zijn op het OESO-Model van akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

Er werd voor geopteerd om met Antigua en Barbuda een akkoord inzake de uitwisseling met betrekking tot belastingaangelegenheden te onderhandelen. Door de beperkte omvang van de economie van Antigua en Barbuda en van de economische relaties

Barbuda, les autorités belges ont en effet estimé qu'il n'était pas opportun actuellement de conclure une convention générale préventive de la double imposition.

1. Point de départ du processus visant à lutter contre les « paradis fiscaux » et les pratiques fiscales dommageables

Le point de départ de ce processus se situe en 1996, lorsque les pays membres de l'OCDE ont constaté qu'il était nécessaire de contrôler les conséquences fiscales de la libéralisation progressive des échanges et des investissements internationaux. En effet, si le développement de la mobilité des capitaux a été un incontestable facteur de croissance économique, il a également mis en concurrence les systèmes fiscaux des différents États. Cette concurrence a conduit à une surenchère dans l'adoption d'incitants et à l'essor des paradis fiscaux.

Cette situation a engendré des distorsions au niveau des décisions d'investissement qui sont préjudiciables, d'une manière générale, aux budgets de la plupart des pays. L'OCDE a, dès lors, été chargée par ses pays membres de mettre au point des mesures pour lutter contre ces distorsions.

Sur la base de ce mandat, l'OCDE a présenté en 1998 un rapport fixant les critères qui caractérisent les « paradis fiscaux » et les pratiques fiscales dommageables. Ce rapport recommandait l'adoption d'une série de mesures de nature unilatérale, bilatérale ou multilatérale afin de lutter, de façon coordonnée, contre ces régimes et ces pratiques. Au nombre de ces mesures figuraient notamment la levée des dispositions limitant l'accès des autorités fiscales aux informations détenues par les banques ainsi que l'usage plus intensif et plus efficace des procédures d'assistance administrative internationale.

Les premiers résultats concrets des travaux de l'OCDE concernaient les pays membres de l'OCDE. En 2000, le Comité des affaires fiscales de l'OCDE (1) a, en effet, déclaré que tous les pays membres de l'OCDE devraient autoriser leurs administrations fiscales à accéder aux renseignements bancaires en vue d'échanger ceux-ci avec leurs partenaires conventionnels. D'autres recommandations ont également été faites aux pays membres, notamment l'interdiction des comptes bancaires anonymes ou l'obligation d'échanger des renseignements dans les cas où l'État requis n'a

(1) Le Comité des affaires fiscales de l'OCDE est un groupe de travail composé de hauts fonctionnaires représentant les administrations fiscales des trente-quatre pays membres (nombre de membres actuel).

tussen België en Antigua en Barbuda, leek het voor de Belgische autoriteiten inderdaad thans niet opportuun om een uitgebreid dubbelbelastingverdrag af te sluiten.

1. Aanvangspunt van het proces ter bestrijding van de « belastingparadijzen » en de schadelijke belastingpraktijken

Het aanvangspunt van dit proces ligt in 1996, wanneer de lidstaten van de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) vastgesteld hebben dat het nodig was om toezicht te houden op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. De voortschrijdende mobiliteit van kapitalen mag dan al een onbetwistbare rol gespeeld hebben in de economische groei, ze heeft ook de belastingstelsels van de verschillende Staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand heeft geleid tot een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De OESO werd er door zijn lidstaten dan ook mee belast om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria worden vastgelegd die kenmerkend zijn voor « belastingparadijzen » en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingautoriteiten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

De eerste concrete resultaten van de werkzaamheden van de OESO hadden betrekking op de lidstaten van de OESO. In 2000 heeft het Comité voor fiscale zaken van de OESO (1) immers verklaard dat alle OESO-lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens zouden moeten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte

(1) Het Comité voor fiscale zaken van de OESO is een werkgroep die is samengesteld uit hoge ambtenaren van de belastingadministraties van de vierendertig lidstaten (huidig aantal leden).

pas besoin des renseignements demandés pour l'application de sa propre législation fiscale. Les initiatives prises par les États membres (et par ceux ayant le statut d'observateurs) ont fait l'objet d'un examen détaillé dans deux rapports, l'un publié en 2003 et l'autre en 2007.

2. Ouverture du processus aux pays non membres de l'OCDE et focalisation sur l'échange de renseignements en matière fiscale

En 2000, les travaux menés au sein de l'OCDE se sont ouverts aux représentants de pays non membres de l'OCDE. Actuellement, déjà plus de cent pays participent à ces travaux, lesquels sont concentrés sur l'échange de renseignements. Ces travaux se déroulent au sein du Forum mondial sur la transparence et l'échange de renseignements (initialement baptisé Forum mondial sur la fiscalité). En 2002, ce Forum a mis au point un Modèle d'accord limité à l'échange de renseignements en matière fiscale. Le Forum Mondial encourage la conclusion d'accords conformes aux principes repris dans ce Modèle. Parmi ces principes, figure l'échange d'informations bancaires. Depuis 2006, un rapport annuel expose les progrès accomplis en matière de transparence et d'échange de renseignements au sein des pays concernés.

Suite à ces travaux, un nouveau paragraphe 5 a également été introduit à l'article 26 (Échange de renseignements) du Modèle OCDE de convention fiscale concernant le revenu et la fortune de juillet 2005. Le nouveau paragraphe 5 ne permet plus à un État de refuser de communiquer des renseignements au seul motif que ceux-ci sont détenus par une banque. En 2005, la Belgique, le Luxembourg, l'Autriche et la Suisse avaient par conséquent chacun émis une réserve sur ce nouveau paragraphe 5.

Les normes OCDE d'échange de renseignements ont emporté l'adhésion, en octobre 2008, du Comité d'experts de la Coopération internationale en matière fiscale de l'Organisation des Nations unies (ONU), qui les a introduites dans le Modèle de convention concernant les doubles impositions entre pays développés et pays en développement. Elles sont, ainsi, devenues le standard au niveau mondial.

3. Adhésion de la Belgique au processus international

La Belgique a introduit une disposition analogue à l'article 26, paragraphe 5, du Modèle OCDE dans la

Staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die door de lidstaten (en door de Staten die het statuut van waarnemende Staat hebben) werden genomen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover twee rapporten werden gepubliceerd, het ene in 2003 en het andere in 2007.

2. Start van het proces in de landen die geen lid zijn van de OESO en focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2000 mochten vertegenwoordigers van landen die geen OESO-lidstaat waren deelnemen aan de werkzaamheden die binnen de OESO werden verricht. Momenteel nemen er reeds meer dan honderd landen deel aan die werkzaamheden, die vooral gericht zijn op de uitwisseling van inlichtingen en die verricht worden binnen het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen (oorspronkelijk Mondiaal Forum inzake fiscaliteit genoemd). In 2002 heeft dit Forum een Modelakkoord uitgewerkt dat beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Forum pleit voor het sluiten van akkoorden conform de beginselen die in dat Modelakkoord zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die in de betrokken landen is gemaakt aangaande transparantie en uitwisseling van inlichtingen.

Als gevolg van die werkzaamheden werd tevens een nieuwe paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 (Uitwisseling van inlichtingen) van het OESO-Modelverdrag tot vermijding van dubbele inkomsten- of vermogensbelasting van juli 2005. De nieuwe paragraaf 5 laat een Staat niet langer toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Dientengevolge hadden België, Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland in 2005 voorbehoud aangetekend bij die nieuwe paragraaf 5.

De OESO-normen inzake uitwisseling van inlichtingen hebben in oktober 2008 de goedkeuring gekregen van het Comité van experts in internationale fiscale samenwerking van de Verenigde Naties, dat ze heeft opgenomen in de Modelovereenkomst inzake dubbele belasting tussen ontwikkelde landen en ontwikkelingslanden. Ze zijn aldus uitgegroeid tot de standaard op wereldvlak.

3. Aansluiting van België bij het internationaal proces

België heeft in het dubbelbelastingverdrag dat op 27 november 2006 met de Verenigde Staten werd

Convention fiscale conclue avec les États-Unis le 27 novembre 2006. Ce faisant, pour la première fois, notre pays acceptait de satisfaire aux demandes de renseignements bancaires provenant d'un autre État.

Dans la foulée de cette Convention, la Belgique a fait savoir dès janvier 2007 dans les enceintes internationales (OCDE, Union européenne et ONU) qu'elle était disposée à négocier, au cas par cas, avec d'autres États une disposition conventionnelle similaire à celle conclue avec les États-Unis. Cette ouverture de la Belgique n'a été suivie d'aucune initiative de nos partenaires conventionnels. Par ailleurs, dans la version de 2008 du Modèle de convention fiscale de l'OCDE, la Belgique a maintenu sa réserve de principe mais a clairement indiqué qu'elle était disposée à accepter, au cas par cas, une disposition relative à l'échange de renseignements bancaires.

En mars 2009, la Belgique s'est pleinement ralliée aux normes de transparence et d'échange de renseignements élaborées au sein de l'OCDE. Cette nouvelle avancée s'est concrétisée :

— par l'annonce, le 11 mars 2009, de la levée de la réserve que la Belgique avait formulée à l'égard de l'article 26, paragraphe 5, du Modèle OCDE;

— par la proposition faite par le ministre des Finances à ses homologues de l'UE et de l'OCDE d'introduire cette disposition dans les conventions qui lient la Belgique à chacun des pays membres de l'OCDE et de l'UE;

— par la décision de passer à l'échange automatique de renseignements dans le cadre de la directive épargne dès le 1er janvier 2010 sans attendre la fin de la période transitoire (les intérêts payés en Belgique à partir du 1er janvier 2010 font l'objet, depuis 2011, d'un échange automatique de renseignements par la Belgique).

4. Accélération du processus international et établissement de listes « blanches », « grises » et « noires »

Le mouvement d'adhésion des États au standard international s'est considérablement accéléré à la suite de la réunion du G 20 à Londres le 2 avril 2009. En raison du contexte de crise financière et économique, cette réunion s'est soldée par des prises de position particulièrement fortes. Le besoin de transparence et de coopération internationale en matière fiscale a été réaffirmé et les États réticents à adhérer au standard international ont été menacés de sanctions. Une série de mesures de rétorsions ont été discutées : exiger que

gesloten een bepaling opgenomen die analoog is aan artikel 26, paragraaf 5 van het OESO-Model. Door dit te doen aanvaardde ons land voor de eerste keer om te voldoen aan de van een andere Staat afkomstige vraag naar bankgegevens.

Onmiddellijk na het sluiten van die Overeenkomst heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties (OESO, Europese Unie en de Verenigde Naties) laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere Staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijksoortig was aan die welke met de Verenigde Staten werd overeengekomen. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van onze verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-Model van belastingverdrag heeft België overigens vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België heeft zich in maart 2009 volledig aangesloten bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die in de schoot van de OESO werden uitgewerkt. Deze nieuwe vooruitgang heeft als volgt vorm gekregen :

— door op 11 maart 2009 mede te delen dat België het voorbehoud introk dat het had aangetekend bij artikel 26, paragraaf 5, van het OESO-Model;

— door het voorstel dat de minister van Financiën heeft gedaan aan zijn ambtgenoten van de EU en van de OESO om die bepaling op te nemen in de overeenkomsten die België met elke lidstaat van de OESO en van de EU heeft gesloten;

— door de beslissing om vanaf 1 januari 2010 binnen het kader van de spaarrichtlijn over te gaan tot het automatisch uitwisselen van inlichtingen, zonder het einde af te wachten van de overgangperiode (de interesten die vanaf 1 januari 2010 in België betaald worden, maken sinds 2011 het voorwerp uit van een automatische uitwisseling van inlichtingen door België).

4. Versnelling van het internationaal proces en opstellen van « witte », « grijze » en « zwarte » lijsten

De samenkomst van de G 20 in Londen op 2 april 2009 heeft het proces waarbij de Staten zich aansloten bij de internationale standaard aanzienlijk versneld. Tegen de achtergrond van de economische en financiële crisis werd die samenkomst afgesloten met het innemen van bijzonder krachtige standpunten. De nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken werd nog eens bevestigd en tegen de Staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij de internationale standaard werd met

les contribuables et les institutions financières fournissent davantage d'informations en ce qui concerne les transactions impliquant ces États «non coopératifs»; refuser toute réduction d'impôt ou déduction fiscale en ce qui concerne les versements effectués au profit de bénéficiaires résidant dans ces États, prélever des taxes sur ces versements, ...

Le même jour, l'OCDE a rendu public un document répartissant les quatre-vingt-quatre États participant à l'époque au Forum mondial sur la transparence et l'échange de renseignements en trois listes en fonction des progrès accomplis par chacun d'eux dans la mise en œuvre du standard international.

Une première liste « blanche » reprenait les États qui avaient déjà substantiellement mis en œuvre ce standard.

Une deuxième liste « grise » établissait une catégorie intermédiaire d'États qui, bien qu'ayant adhéré à ce standard, n'avaient pas encore procédé à sa mise en œuvre dans une mesure jugée suffisante. Cette liste comporte deux subdivisions.

Dans la première subdivision sont classés les pays qui, au regard des critères du rapport de l'OCDE de 1998 mentionné au point 1 ci-avant, doivent être considérés comme des paradis fiscaux. En 2000, Antigua-et-Barbuda a été qualifié de « paradis fiscal » par l'OCDE mais, le 20 février 2002, ce pays a déclaré adhérer au standard international et a, dès lors, été repris dans la première subdivision de la liste « grise ».

La deuxième subdivision reprenait les « autres centres financiers »; c'est dans cette catégorie, créée pour les besoins de l'espèce, qu'avait été placée la Belgique. En effet, pour qu'un État puisse figurer dans la liste blanche, celui-ci devait avoir signé au moins douze accords prévoyant une assistance administrative répondant aux exigences du standard international. Or, début avril 2009, la Belgique ne pouvait se prévaloir que de la signature de la Convention avec les États-Unis.

La troisième liste « noire » regroupait les États ne s'étant pas encore engagés à appliquer le standard international. Cette liste est, désormais, vide en raison de l'adhésion généralisée au standard international.

5. Conclusion par la Belgique d'accords d'échange de renseignements

La Belgique, désireuse de quitter la deuxième liste, a alors intensifié les efforts entrepris depuis mars 2009 pour signer le plus rapidement possible des accords

sancties gedreigd. Er werd een reeks tegenmaatregelen besproken: de belastingplichtigen en de financiële instellingen verplichten nog meer inlichtingen te verstrekken die betrekking hebben op transacties waarbij die «niet meewerkende» Staten betrokken zijn; elke belastingvermindering of -aftrek weigeren voor betalingen aan begunstigden die in die Staten wonen; belastingen heffen van die betalingen ...

Dezelfde dag heeft de OESO een document gepubliceerd waarin de vierentachtig Staten die toen deel uitmaakten van het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen over drie lijsten werden verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van de internationale standaard.

In een eerste « witte » lijst waren de Staten opgenomen waar die standaard reeds wezenlijk ingevoerd werd.

Een tweede « grijze » lijst bevatte een tussencategorie met Staten die zich weliswaar bij de internationale standaard hebben aangesloten maar deze nog niet hebben ingevoerd op een manier die als voldoende beoordeeld wordt. Deze lijst is verdeeld in twee onderafdelingen.

In de eerste onderafdeling vindt men de landen die in het licht van het onder punt 1 hierboven vermelde OESO-rapport van 1998 als belastingparadijzen moesten beschouwd worden. Antigua en Barbuda werden in 2000 door de OESO bestempeld als een « belastingparadijs », maar het land verklaarde op 20 februari 2002 dat het zich aansloot bij de internationale standaard en werd ten gevolge daarvan opgenomen in de eerste onderafdeling van de « grijze » lijst.

De tweede onderafdeling bevatte de « andere financiële centra »; het is in die onderafdeling, die voor dergelijke gevallen in het leven werd geroepen, dat België werd ondergebracht. Opdat een Staat in de witte lijst kon worden opgenomen moest deze immers ten minste twaalf overeenkomsten hebben gesloten die voorzien in een administratieve bijstand die beantwoordt aan de internationale standaard. Begin april 2009 kon België zich slechts beroepen op de ondertekening van de Overeenkomst met de Verenigde Staten.

De derde « zwarte » lijst omvatte de Staten die zich er nog niet toe verbonden hadden om de internationale standaard toe te passen. Die lijst is inmiddels leeg gelet op de algemene aansluiting bij de internationale standaard.

5. Het afsluiten door België van akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen

België, dat van de tweede lijst wenste te verdwijnen, heeft dan de inspanningen opgevoerd die sinds maart 2009 werden geleverd om zo snel mogelijk

internationaux permettant l'échange de renseignements bancaires.

Grâce à ces efforts, la Belgique a signé dans un délai très court douze accords prévoyant une assistance administrative répondant aux exigences du standard international. Ce faisant, la Belgique est reprise, depuis le 17 juillet 2009, dans la liste « blanche » des États qui ont déjà substantiellement mis en œuvre le standard international.

Le gouvernement a poursuivi le processus entamé en mars 2009 afin qu'à terme la Belgique puisse échanger des renseignements, y compris des renseignements bancaires, avec la plupart des pays — et en tout cas avec tous les paradis fiscaux — en vue d'appliquer sa législation fiscale. Le présent accord avec Antigua-et-Barbuda s'inscrit dans la poursuite de ce processus.

6. *Peer Review*

En septembre 2009, le Forum mondial sur la transparence et l'échange de renseignements a décidé de mettre en place un dispositif permettant d'évaluer l'effectivité de la mise en œuvre du standard international par les États participants. Ce dispositif, appelé « examen par les pairs » (« *peer review* ») en raison du fait qu'il est piloté par des représentants d'États participant au Forum mondial qui procèdent à l'évaluation, prévoit, pour chaque État supervisé, deux phases d'examen.

La première phase consiste en l'analyse du cadre juridique et réglementaire mis en place par l'État considéré aux fins de l'échange de renseignements. En ce qui concerne la Belgique, cette première phase a eu lieu durant le second semestre 2010. Le rapport d'évaluation a été publié en avril 2011. Ce rapport était basé sur la situation en novembre 2010. Il constatait une lacune dans la législation interne belge concernant l'échange international d'informations bancaires et incitait la Belgique à terminer aussi rapidement que possible les procédures de ratification d'un nombre significatif d'accords déjà signés par la Belgique afin de satisfaire au standard international (1). Le gouvernement n'a pas voulu courir le risque de voir les procédures de ratification concernées ne pas être terminées à temps en raison de la qualification de traités mixtes des nouveaux instruments conventionnels. Il a donc introduit, par le biais de la loi du 14 avril 2011 portant des dispositions diverses (*Moniteur belge* du 6 mai 2011), une modification de l'article 322 Code des impôts sur les revenus 1992 (CIR 92) qui permet, à partir du 1er juillet 2011,

(1) Ce rapport peut être consulté sur le site Internet de l'OCDE : http://www.oecd.org/document/57/0,3746,fr_21571361_44315115_47572985_1_1_1_1,00.html.

internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken.

Dankzij die inspanningen heeft België op zeer korte tijd twaalf akkoorden ondertekend die voorzien in een administratieve bijstand die beantwoordt aan de eisen van de internationale standaard. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de « witte » lijst met Staten waar de internationale standaard reeds wezenlijk ingevoerd werd.

De regering is verder gegaan met het in maart 2009 aangevatte proces opdat België op termijn met de meeste landen — en in ieder geval met alle belastingparadijzen -inlichtingen, daaronder begrepen bankgegevens, kan uitwisselen met het oog op de toepassing van zijn belastingwetgeving. Dit akkoord met Antigua en Barbuda kadert in de voortzetting van dit proces.

6. *Peer review*

In september 2009 heeft het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen beslist om een systeem in te voeren waarmee kan geëvalueerd worden in welke mate de internationale normen daadwerkelijk door de deelnemende Staten worden toegepast. Dat systeem, « beoordeling door gelijken » genoemd (« *peer review* ») omdat het onderzoek geleid wordt, en de beoordeling gebeurt door vertegenwoordigers van Staten die deelnemen aan het Mondiaal Forum, voorziet voor elke gecontroleerde Staat in twee onderzoeksfases.

De eerste fase bestaat uit een analyse van het juridisch en reglementair kader dat door de betrokken Staat gecreëerd werd met het oog op het uitwisselen van inlichtingen. Voor België heeft die eerste fase plaatsgevonden in het tweede semester van 2010. Het evaluatie-verslag werd in april 2011 gepubliceerd. Dat rapport was gebaseerd op de situatie in november 2010 en stelde een leemte vast in de Belgische interne wetgeving met het oog op de internationale uitwisseling van bankinformatie en spoorde België aan om zo snel mogelijk de ratificatieprocedures af te ronden van een significant aantal akkoorden die reeds werden ondertekend door België om te voldoen aan de internationale standaard (1). De regering heeft het risico niet willen lopen dat de betrokken ratificatieprocedures ingevolge de kwalificatie van de nieuwe verdragsinstrumenten als gemengde verdragen niet tijdig afgerond zouden kunnen worden en heeft via de wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen (*Belgisch Staatsblad* van 6 mei 2011) een wijziging van artikel 322 Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92) ingevoerd die toelaat vanaf 1 juli 2011

(1) Dat verslag kan geraadpleegd worden op de website van de OESO : http://www.oecd.org/document/57/0,3746,fr_21571361_44315115_47572985_1_1_1_1,00.html.

d'échanger des informations bancaires avec plus de quatre-vingts pays partenaires sur la base du réseau existant de traités fiscaux. Sur l'insistance de la Belgique, un rapport complémentaire a été publié le 12 septembre 2011. Celui-ci conclut que le cadre juridique et réglementaire belge en la matière est suffisant (1). La deuxième phase de cet examen a lieu durant le second semestre 2012 et porte sur la manière dont le cadre juridique et réglementaire mis en place par la Belgique fonctionne concrètement.

En ce qui concerne Antigua-et-Barbuda, la première phase a eu lieu durant le premier semestre 2011. Il ressort du rapport d'examen que la législation d'Antigua-et-Barbuda en matière de disponibilité des informations et d'accès aux informations par les autorités n'est pas totalement conforme au standard international (2). À la demande d'Antigua-et-Barbuda, les efforts accomplis depuis juin 2011 par cette juridiction afin de satisfaire aux exigences formulées dans le rapport d'août 2011 ont été examinés durant le premier semestre 2012. Les résultats de ce dernier examen sont repris dans un rapport complémentaire publié le 20 juin 2012 (3). Il en ressort qu'Antigua-et-Barbuda a fait des efforts considérables et éliminé la plupart des lacunes de sa législation. Un problème subsiste néanmoins au niveau de la disponibilité des informations comptables relatives aux « *international business companies* ». Le Forum mondial restera attentif à ce problème. La deuxième phase de l'examen aura lieu au cours du second semestre 2013.

Les conséquences d'un examen non concluant n'ont pas encore été déterminées mais il est fort probable que de nouvelles listes d'États considérés comme non coopératifs seront dressées et que des sanctions telles que celles évoquées par le G 20 en avril 2009 seront appliquées.

B. Contexte juridique européen

Les États membres de l'Union européenne ont conservé leurs compétences à l'égard des impôts directs, même si la Communauté européenne dispose d'une compétence concurrente de principe en vertu de l'article 115 du Traité. Le Conseil, statuant à l'unanimité, arrête, en effet, des directives pour le rappor-

op grond van het bestaande netwerk van belastingverdragen met meer dan tachtig partnerlanden bank-informatie uit te wisselen. Op aandringen van België werd dan ook op 12 september 2011 een aanvullend rapport gepubliceerd waarin geconcludeerd wordt dat het juridisch en reglementair kader in België ter zake voldoet (1). De tweede fase van het onderzoek vindt in het tweede semester van 2012 plaats en heeft betrekking op de manier waarop het juridisch en reglementair kader in België concreet functioneert.

Voor Antigua en Barbuda heeft de eerste fase in het eerste semester van 2011 plaatsgevonden. Uit het verslag van dit onderzoek blijkt dat de wetgeving van Antigua en Barbuda aangaande de beschikbaarheid van informatie en aangaande het verkrijgen door de autoriteiten van informatie niet geheel in overeenstemming is met de internationale standaard (2). Op verzoek van Antigua en Barbuda werd in de eerste helft van 2012 onderzocht welke inspanningen Antigua en Barbuda heeft gedaan sedert juni 2011 om tegemoet te komen aan de eisen die werden opgesomd in het verslag van augustus 2011. De bevindingen van dit laatste onderzoek zijn opgenomen in een aanvullend verslag dat gepubliceerd is op 20 juni 2012 (3). Hieruit blijkt dat Antigua en Barbuda grote inspanningen heeft gedaan en dat het de meeste onvolkomenheden in zijn wetgeving heeft weggewerkt. Er blijft echter wel een probleem op het vlak van de beschikbaarheid van boekhoudkundige informatie voor de zogenaamde « *international business companies* ». Dit zal verder worden opgevolgd door het Mondiaal Forum. De tweede fase van het onderzoek zal plaatsvinden tijdens de tweede helft van 2013.

Er werd nog niet vastgelegd welke de gevolgen zullen zijn indien de resultaten van dat onderzoek voor een bepaald land niet bevredigend zouden zijn, maar het is zeer waarschijnlijk dat er nieuwe lijsten zullen opgemaakt worden met Staten die als niet-meewerkend beschouwd worden en dat er sancties zullen worden opgelegd zoals deze die door de G20 in april 2009 in het vooruitzicht werden gesteld.

B. Europese juridische context

De lidstaten hebben hun bevoegdheid inzake directe belastingen behouden, zelfs indien de Europese Gemeenschap in principe over een samenlopende bevoegdheid beschikt krachtens artikel 115 van het Verdrag. De Raad stelt inderdaad met eenparigheid van stemmen richtlijnen vast voor het nader tot elkaar

(1) Ce rapport peut être consulté sur le site Internet de l'OCDE : <http://www.oecd.org/dataoecd/59/4/48635669.pdf>.

(2) Ce rapport peut être consulté sur le site Internet suivant : http://www.eoi-tax.org/peer_reviews/f3faf-d36136e85b3f938b8f42976c5e2.

(3) Ce rapport peut être consulté sur le site Internet suivant : <http://www.eoi-tax.org/jurisdictions/AG#p3>.

(1) Dat verslag kan geraadpleegd worden op de website van de OESO : <http://www.oecd.org/dataoecd/59/4/48635669.pdf>.

(2) Dat verslag kan geraadpleegd worden op de volgende website : http://www.eoi-tax.org/peer_reviews/f3faf-d36136e85b3f938b8f42976c5e2.

(3) Dat verslag kan geraadpleegd worden op de volgende website : <http://www.eoi-tax.org/jurisdictions/AG#p3>.

chement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des États membres qui ont une incidence directe sur l'établissement ou le fonctionnement du marché commun. Jusqu'à présent, cette compétence concurrente n'a été mise en œuvre que de manière relativement limitée.

Dans le domaine de l'assistance administrative en matière fiscale, plusieurs directives ont été adoptées par le Conseil de l'Union européenne, dont trois concernent l'échange de renseignements. Ces directives intéressent essentiellement les opérations entre résidents d'États membres différents; les relations entre États membres et États tiers ne sont que peu concernées.

La directive 77/799/CEE du 19 décembre 1977 concerne l'assistance mutuelle des autorités compétentes des États membres dans le domaine des impôts directs. Cette directive prévoit que, en principe, les États membres sont tenus d'échanger toutes les informations susceptibles de leur permettre l'établissement correct des impôts sur le revenu et sur la fortune. Cette obligation ne pèse toutefois sur les États membres qu'à la condition que les informations dont la fourniture est requise puissent être obtenues sur la base de leur législation interne.

La directive 2003/48/CE du 3 juin 2003 concerne la fiscalité des revenus de l'épargne sous forme de paiements d'intérêts (« directive épargne »). Celle-ci vise à garantir que les intérêts alloués dans un État membre à des bénéficiaires effectifs, personnes physiques, qui ont leur résidence fiscale dans un autre État membre soient imposés effectivement selon le droit interne de ce dernier État membre. Pour ce faire, la directive préconise le recours à l'échange automatique d'informations. Dans le cadre de cette directive et en vue d'éviter une fuite des capitaux vers des pays non membres de l'Union européenne, la Commission européenne a conclu des accords avec la Suisse, le Liechtenstein, Saint-Marin, Monaco et Andorre afin que ceux-ci adoptent des mesures équivalentes à celles figurant dans la directive. Parallèlement, chacun des États membres a conclu des accords semblables avec les territoires dépendants ou associés du Royaume-Uni et des Pays-Bas (îles anglo-normandes, île de Man et divers territoires des Caraïbes). Le champ d'application de l'échange automatique d'informations que mettent en place la « directive épargne » et les accords précités est cependant limité en raison du fait que ces instruments juridiques ne visent que les intérêts payés à des personnes physiques. Ce champ d'application n'entre pas en conflit avec le champ d'application du présent accord.

brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die rechtstreeks van invloed zijn op de instelling of de werking van de gemeenschappelijke markt. Tot nu toe werd van deze samenlopende bevoegdheid slechts op relatief beperkte wijze gebruik gemaakt.

Inzake de administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden heeft de Raad van de Europese Unie verscheidene richtlijnen aangenomen, waarvan er drie betrekking hebben op de uitwisseling van inlichtingen. Die richtlijnen hebben voornamelijk betrekking op de verrichtingen tussen inwoners van verschillende lidstaten; de betrekkingen tussen lidstaten en derde Staten worden slechts nauwelijks beoogd.

Richtlijn 77/799/EEG van 19 december 1977 heeft betrekking op de wederzijdse bijstand tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het vlak van de directe belastingen. De richtlijn bepaalt dat de lidstaten in principe verplicht zijn om alle inlichtingen uit te wisselen die hen van nut zouden kunnen zijn voor een correcte vestiging van de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen. Die verplichting geldt evenwel enkel voor de lidstaten wanneer de inlichtingen waarvan de mededeling gevraagd wordt, kunnen worden verkregen op grond van hun binnenlandse wetgeving.

Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003 betreft de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (de « spaarrichtlijn »). Het doel van die richtlijn is te verzekeren dat de interest die in een lidstaat wordt toegekend aan uiteindelijk gerechtigden die natuurlijke personen zijn en die hun fiscale woonplaats in een andere lidstaat hebben, daadwerkelijk overeenkomstig het binnenlands recht van laatstgenoemde lidstaat belast wordt. De richtlijn raadt aan om daartoe een beroep te doen op de automatische uitwisseling van inlichtingen. In het kader van die richtlijn, en om een kapitaalvlucht naar landen die geen lid zijn van de Europese Unie te voorkomen, heeft de Europese Commissie akkoorden gesloten met Zwitserland, Liechtenstein, San Marino, Monaco en Andorra opdat die landen maatregelen zouden invoeren van gelijke strekking als die welke opgenomen zijn in de richtlijn. Tegelijkertijd heeft elk van de lidstaten gelijksoortige akkoorden gesloten met de afhankelijke of geassocieerde gebieden van het Verenigd Koninkrijk en van Nederland (de Kanaaleilanden, het Eiland Man, en verscheidene gebieden in de Caraïben). De werkingssfeer van de automatische uitwisseling van inlichtingen die door de « spaarrichtlijn » en door voornoemde akkoorden wordt ingesteld, blijft evenwel beperkt wegens het feit dat die rechtsinstrumenten slechts de interest beogen die wordt betaald aan natuurlijke personen. Deze werkingssfeer botst niet met de werkingssfeer van dit akkoord.

La directive 77/799/CEE susmentionnée a fait l'objet d'une révision. En effet, la Commission européenne a présenté le 2 février 2009 une proposition de directive visant à remplacer la directive actuelle en intégrant le standard international, ce qui empêchera désormais les États membres de se retrancher derrière leur secret bancaire pour refuser de fournir les informations qui leur seraient demandées. La Belgique s'est d'emblée déclarée favorable à cette nouvelle directive qui a été adoptée par le Conseil le 15 février 2011. La nouvelle directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE est entrée en vigueur le 11 mars 2011. Les mesures à prendre par chaque État membre en vue de sa transposition doivent sortir leurs effets au 1er janvier 2013, date à laquelle la directive 77/799/CEE sera effectivement abrogée.

Par ailleurs, la Commission européenne a négocié avec le Liechtenstein un accord anti-fraude prévoyant un échange de renseignements conforme au standard international. Des discussions sont actuellement en cours au sein du Conseil de l'Union européenne concernant l'octroi d'un mandat à la Commission européenne pour la négociation d'accords similaires avec Monaco, Andorre, Saint-Marin et la Suisse.

Enfin, la Commission européenne a adopté le 28 avril 2009 une communication dans laquelle sont recensées les mesures que les États membres devraient prendre pour promouvoir la « bonne gouvernance » dans le domaine fiscal (c'est-à-dire améliorer la transparence et l'échange d'informations et progresser sur la voie de la concurrence loyale en matière fiscale).

Dans le contexte juridique européen actuel, la compétence de la Belgique est, dès lors, demeurée entière lorsqu'il s'agit de conclure un accord relatif à l'échange de renseignements en matière fiscale avec Antigua-et-Barbuda. Cet accord est, par ailleurs, conforme aux principes de bonne gouvernance prônés par la Commission. Le présent accord implique, en tout cas, compte tenu, d'une part, du fait qu'il couvre les renseignements détenus par les banques et, d'autre part, de la jurisprudence de la Cour de Justice de l'Union européenne (CJUE) relative à l'article 63 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE), que la liberté de circulation des capitaux prévue par l'article 63 du TFUE devra être appliquée complètement avec Antigua-et-Barbuda conformément à la jurisprudence de la CJUE. Ceci signifie que les éventuelles restrictions qui trouveraient leur origine dans une législation introduite en Belgique après le 31 décembre 1993 et qui pouvaient être maintenues en raison de l'absence d'échange de renseignements bancaires entre la Belgique et Antigua-et-Barbuda devraient être levées dans les relations

Voormelde richtlijn 77/799/EEG werd herzien. De Europese Commissie heeft op 2 februari 2009 immers een voorstel voorgelegd van een richtlijn die de huidige richtlijn zou vervangen en de internationale standaard zou opnemen, waardoor de lidstaten zich niet langer meer kunnen verschuilen achter hun bankgeheim om de mededeling te weigeren van de inlichtingen die hen worden gevraagd. België heeft zich meteen voorstander getoond van deze nieuwe richtlijn, die op 15 februari 2011 door de Raad werd aangenomen. De nieuwe richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG is op 11 maart 2011 in werking getreden. De maatregelen die elke lidstaat moet nemen om de richtlijn om te zetten, moeten uitwerking hebben op 1 januari 2013, datum waarop richtlijn 77/799/EEG effectief wordt ingetrokken.

Bovendien heeft de Europese Commissie met Liechtenstein onderhandeld over een anti-fraudeakkoord dat voorziet in een uitwisseling van inlichtingen die overeenstemt met de internationale standaard. Binnen de Raad van de Europese Unie is momenteel nog steeds een discussie hangende over het geven van een mandaat aan de Europese Commissie tot het onderhandelen van gelijksoortige akkoorden met Monaco, Andorra, San Marino en Zwitserland.

Tot slot heeft de Europese Commissie op 28 april 2009 een mededeling aangenomen waarin de maatregelen worden geïnventariseerd die de lidstaten zouden moeten nemen ter bevordering van het « goed bestuur » in belastingzaken (zijnde de transparantie en de uitwisseling van inlichtingen verbeteren en verder vooruitgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken).

Binnen de huidige Europese juridische context is de bevoegdheid van België bijgevolg onaangetast gebleven wanneer het gaat om het sluiten van een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden met Antigua en Barbuda. Dit akkoord is bovendien in overeenstemming met de principes van goed bestuur die door de Commissie worden aanbevolen. Rekening houdend, enerzijds, met het feit dat dit akkoord de inlichtingen behandelt die in het bezit zijn van banken, en, anderzijds, met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HJEU) met betrekking tot artikel 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), houdt dit akkoord in ieder geval in dat de vrijheid van kapitaalverkeer waarin artikel 63 van het VWEU voorziet, volledig zal moeten worden toegepast met Antigua en Barbuda overeenkomstig de rechtspraak van het HJEU. Dit betekent dat eventuele beperkingen die zouden voortkomen uit wetgeving die in België is ingevoerd na 31 december 1993 en die mochten in stand worden gehouden wegens het gebrek aan uitwisseling van

entre la Belgique et Antigua-et-Barbuda dès que le présent Accord sera applicable.

C. Impact socio-économique

Le présent Accord, qui est limité à l'échange de renseignements fiscaux sur demande, n'aura aucun impact socio-économique en Belgique.

D. Dispositions techniques

Le présent Accord est basé sur un texte négocié par les Pays-Bas en leur qualité de coordinateur d'un projet multilatéral englobant des négociations avec plusieurs îles des Caraïbes du sud. Dans le cadre de ce projet, les Pays-Bas, au nom d'un certain nombre de pays dont la Belgique, sont parvenus le 31 juillet 2009 à un accord sur un texte de base avec Antigua-et-Barbuda.

La suite des négociations entre la Belgique et Antigua-et-Barbuda s'est déroulée par écrit. Certaines modifications ont été apportées au texte de base négocié par les Pays-Bas afin de tenir compte des spécificités de la législation belge. Ces négociations bilatérales ont abouti à la signature, le 7 décembre 2009, du présent Accord qui prévoit l'échange de renseignements.

L'Accord s'inspire largement du Modèle OCDE d'accord sur l'échange de renseignements en matière fiscale. Ce Modèle été élaboré par un groupe de travail du Forum mondial de l'OCDE pour un échange effectif de renseignements. Ce groupe de travail était composé de représentants tant de pays membres de l'OCDE que de pays ou juridictions non-membres mais s'étant engagés à adhérer au standard international de transparence et d'échange de renseignements (les juridictions dites « coopératives »). Le groupe de travail avait reçu pour mandat d'élaborer un instrument juridique pouvant être utilisé pour mettre en place un échange effectif de renseignements aux fins de l'initiative de l'OCDE concernant les pratiques fiscales dommageables. Le Modèle OCDE issu de ces travaux représente la norme requise pour un échange effectif de renseignements. Lors de la négociation du présent Accord, les négociateurs se sont naturellement basés sur ce Modèle OCDE (1).

(1) Le texte de ce Modèle OCDE sur l'échange de renseignements en matière fiscale ainsi que le commentaire de ce Modèle d'accord peuvent être consultés sur le site de l'OCDE (www.oecd.org/dataoecd/41/18/33977677.pdf).

bankgegevens tussen België en Antigua en Barbuda, zouden moet worden opgeheven in de betrekkingen tussen België en Antigua en Barbuda zodra dit Akkoord van toepassing zal zijn.

C. Sociaal-economische impact

Dit Akkoord, dat beperkt is tot de uitwisseling van fiscale inlichtingen op verzoek, zal op sociaal-economisch vlak geen impact hebben in België.

D. Technische bepalingen

Dit Akkoord is gebaseerd op een tekst die onderhandeld werd door Nederland in zijn status van coördinator van een multilateraal project dat onderhandelingen met verschillende eilanden van de Zuidelijke Caraïben omvatte. In het kader van dit project heeft Nederland met Antigua en Barbuda namens een aantal landen, waaronder België op 31 juli 2009 een akkoord bereikt over een basistekst.

De daaropvolgende onderhandelingen tussen België en Antigua en Barbuda werden schriftelijk gevoerd. Er werden enkele aanpassingen doorgevoerd in de basistekst die afgesloten werd door Nederland, teneinde rekening te houden met de specifieke kenmerken van de Belgische wetgeving. Deze bilaterale onderhandelingen hebben geleid tot de ondertekening op 7 december 2009 van het huidige Akkoord dat voorziet in de uitwisseling van inlichtingen.

Het Akkoord is grotendeels gebaseerd op het OESO-Model van akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. Dat model werd ontwikkeld door een werkgroep van het Mondiaal Forum van de OESO voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen. Die werkgroep was samengesteld uit vertegenwoordigers van zowel OESO-lidstaten als van landen of jurisdicties die geen lid zijn van de OESO, maar die zich ertoe verbonden hebben om zich aan te sluiten bij de internationale standaard inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen (de zogenaamde « coöperatieve jurisdicties »). De werkgroep kreeg de opdracht om een rechtsinstrument te ontwikkelen dat kon gebruikt worden voor het opstarten van een effectieve uitwisseling van inlichtingen met het oog op het OESO-initiatief inzake schadelijke belastingpraktijken. Het OESO-Model dat uit die werkzaamheden ontstaan is, maakt de vereiste norm uit voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen. Tijdens de onderhandelingen over dit Akkoord hebben de onderhandelaars zich uiteraard op dit OESO-Model gebaseerd (1).

(1) De tekst van dat OESO-Model van akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden alsmede de commentaar bij dit Model van akkoord kunnen worden geraadpleegd op de site van de OESO (www.oecd.org/dataoecd/41/18/33977677.pdf).

1. Article 1er (Objet et champ d'application de l'Accord)

L'Accord a pour objet l'échange de renseignements « vraisemblablement pertinents » pour administrer ou appliquer la législation interne des Parties contractantes relative aux impôts visés à l'article 3 de l'Accord.

Cette assistance couvre, en tout cas, les renseignements vraisemblablement pertinents pour la détermination, l'établissement et la perception de ces impôts, pour le recouvrement et l'exécution des créances fiscales, ou pour les enquêtes ou poursuites en matière fiscale. Elle concerne toute personne (résident ou non-résident) soumise dans une des deux Parties contractantes à un impôt visé à l'article 3.

La norme de « pertinence vraisemblable » a pour but d'assurer un échange de renseignements en matière fiscale qui soit le plus large possible tout en indiquant clairement qu'il n'est pas loisible aux Parties contractantes « d'aller à la pêche aux renseignements » ou de demander des renseignements dont il est peu probable qu'ils soient pertinents pour élucider les affaires fiscales d'un contribuable déterminé. On trouve la même norme de « pertinence vraisemblable » au paragraphe 1er de l'article 26 du Modèle OCDE de Convention fiscale concernant le revenu et la fortune. Les paragraphes 5 et 5.1 des Commentaires sur l'article 26 du Modèle OCDE clarifient la portée de cette norme.

Le fait que la pertinence réelle des renseignements ne puisse être déterminée de manière définitive qu'après réception de ceux-ci par la Partie requérante ne constitue pas une raison suffisante pour que la Partie requise refuse de les fournir. En outre, il n'est pas nécessaire que le dossier de la personne qui fait l'objet de la demande de renseignements présente des indices de fraude fiscale. Il suffit que des motifs sérieux permettent de penser que ces renseignements sont pertinents en vue de déterminer, établir, appliquer ou percevoir un impôt visé par l'Accord.

2. Article 2 (Compétence)

L'article 2 précise que la Partie requise n'est pas tenue de fournir des renseignements qui ne sont ni détenus par ses autorités, ni en la possession ou sous le contrôle de personnes relevant de sa compétence territoriale.

1. Artikel 1 (Doel en werkingssfeer van het akkoord)

Het Akkoord heeft tot doel inlichtingen uit te wisselen die « naar verwachting relevant zijn » voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Partijen met betrekking tot de belastingen bedoeld in artikel 3 van het Akkoord.

Die bijstand omvat in ieder geval de inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging, en de invordering van die belastingen, voor de invordering en de uitvoeringlegging van belastingvorderingen, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake belastingaangelegenheden. De bijstand heeft betrekking op elke persoon (inwoner of niet-inwoner) die in één der beide overeenkomstsluitende Partijen onderworpen is aan een in artikel 3 bedoelde belastingen.

De norm van « naar verwachting relevant zijn » heeft tot doel te verzekeren dat de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden zo ruim mogelijk is waarbij evenwel duidelijk wordt aangegeven dat het de overeenkomstsluitende Partijen niet vrij staat om « naar inlichtingen te hengelen » of te vragen naar inlichtingen waarvan het weinig waarschijnlijk is dat ze relevant zijn voor de opheldering van de fiscale toestand van een bepaalde belastingplichtige. Dezelfde norm van « naar verwachting relevant zijn » komt voor in paragraaf 1 van artikel 26 van het OESO-Model van belastingovereenkomst met betrekking tot het inkomen en het vermogen. Paragrafen 5 en 5.1 van de Commentaar bij artikel 26 van het OESO-Model verduidelijken de draagwijdte van deze norm.

Het feit dat de werkelijke relevantie van de inlichtingen pas definitief kan worden beoordeeld nadat de verzoekende Partij ze heeft ontvangen, mag op zich geen voldoende reden zijn voor de aangezochte partij om de inlichtingen niet te verstrekken. Het is bovendien niet noodzakelijk dat er aanwijzingen aangaande belastingfraude aanwezig zijn in het dossier van de persoon waarover de vraag om inlichtingen is ingediend. Het volstaat dat er ernstige redenen zijn om te denken dat die inlichtingen relevant zijn met het oog op de bepaling, de vestiging, de tenuitvoerlegging of de invordering van een belasting waarop het Akkoord van toepassing is.

2. Artikel 2 (Rechtsgebied)

Artikel 2 bepaalt dat de aangezochte Partij niet gehouden is inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar autoriteiten of die noch in het bezit zijn van of onder het toezicht staan van personen die zich binnen het rechtsgebied van die Partij bevinden.

Le terme «autorités» utilisé dans cet article s'interprète de manière large. Il vise les autorités fiscales (au niveau de l'autorité fédérale et des entités fédérées concernées) mais aussi tous les services, établissements et organismes publics qui sont notamment tenus de fournir aux fonctionnaires chargés de l'établissement ou du recouvrement des impôts tous renseignements en leur possession.

L'obligation de fournir les renseignements n'est pas limitée du fait de la résidence ou de la nationalité de la personne à laquelle les renseignements se rapportent ou du fait de la résidence ou de la nationalité de la personne qui les détient.

3. Article 3 (Impôts visés)

En ce qui concerne Antigua-et-Barbuda, l'Accord s'applique aux impôts de toute nature ou dénomination, y compris les droits de douane.

En Belgique, l'Accord s'applique aux impôts de toute nature ou dénomination perçus par ou pour le compte du gouvernement fédéral, y compris les droits de douane.

En vertu du paragraphe 2, l'Accord s'applique également aux impôts «identiques» ou «analogues» établis après la date de signature de l'Accord si les autorités compétentes des deux Parties en conviennent. De plus, le paragraphe 2 précise que les impôts visés par l'Accord peuvent être étendus par les Parties contractantes via un échange de lettres.

Les négociateurs entendaient limiter le champ d'application matériel de l'Accord aux impôts perçus par l'État fédéral belge pour son propre compte ou pour le compte des régions et communautés. Par contre, les impôts perçus par les entités fédérées elles-mêmes tombaient hors du champ d'application de l'Accord aussi longtemps qu'il n'y avait pas d'accord concernant une extension de ce champ d'application, comme prévu au paragraphe 2. Dans cette optique, la conclusion de l'Accord ressortait de la compétence exclusive de l'État fédéral. Les entités fédérées n'ont dès lors pas été impliquées dans les négociations. De même, l'Accord n'a été signé que par un représentant du gouvernement de l'État fédéral.

En cherchant à demeurer dans les limites de sa compétence exclusive, l'État fédéral souhaitait que l'Accord entre en vigueur le plus rapidement possible. Le contexte général dans lequel s'inscrit l'Accord (voir

De uitdrukking «autoriteiten» zoals gebruikt in dit artikel dient ruim te worden geïnterpreteerd. Zij beoogt de belastingautoriteiten (op het niveau van de federale overheid en van de betrokken gefedereerde entiteiten) en ook alle openbare diensten, instellingen en inrichtingen die inzonderheid verplicht zijn alle inlichtingen waarover zij beschikken te verstrekken aan de ambtenaren die belast zijn met de vestiging of de invordering van belastingen.

De verplichting om inlichtingen te verstrekken wordt niet beperkt door de woonplaats of de nationaliteit van de persoon waarmee de inlichtingen verband houden of door de woonplaats of de nationaliteit van de persoon die in het bezit is van de inlichtingen.

3. Artikel 3 (Belastingen waarop het akkoord van toepassing is)

Wat Antigua en Barbuda betreft, is het Akkoord van toepassing op belastingen van elke soort en benaming, daaronder begrepen douanerechten.

In België is het Akkoord van toepassing op belastingen van elke soort of benaming die door of ten behoeve van de federale regering worden geheven, daaronder begrepen douanerechten.

Krachtens paragraaf 2 is het Akkoord eveneens van toepassing op de «gelijke» of «in wezen gelijksoortige» belastingen die na de datum van de ondertekening van het Akkoord worden gevestigd indien de bevoegde autoriteiten van beide Partijen aldus overeenkomen. Verder verduidelijkt paragraaf 2 dat de belastingen waarop het Akkoord van toepassing is, door de overeenkomstsluitende Partijen kunnen worden uitgebreid via een wisseling van brieven.

De onderhandelaars beoogden het materieel toepassingsgebied van het Akkoord te beperken tot de belastingen die geheven worden door de Belgische Federale Staat voor zijn eigen rekening of voor rekening van de gewesten en gemeenschappen. De belastingen die geheven worden door de gefedereerde entiteiten zelf vielen daarentegen buiten het toepassingsgebied van dit Akkoord zolang een akkoord over een uitbreiding, waarvan sprake in paragraaf 2, niet was bereikt. In dat opzicht behoorde het sluiten van dit Akkoord tot de uitsluitende bevoegdheid van de Federale Staat. De gefedereerde entiteiten werden dus niet betrokken bij de onderhandelingen. Het Akkoord werd dan ook enkel ondertekend door een vertegenwoordiger van de regering van de Federale Staat.

Terwijl hij binnen de grenzen van zijn uitsluitende bevoegdheid probeerde te blijven, wenste de Federale Staat dat het Akkoord zo vlug mogelijk in werking zou treden. De algemene context binnen dewelke het

point A) exigeait en effet une action rapide. Or, la conclusion d'un traité mixte demande sensiblement plus de temps que la conclusion d'un traité relevant de la compétence exclusive d'une seule entité en raison des exigences du dispositif mis en place par l'Accord de coopération du 8 mars 1994 entre l'État fédéral, les communautés et les régions relatif aux modalités de conclusion de traités mixtes (*Moniteur belge* du 17 décembre 1996) (1).

Toutefois, dans le courant de l'année 2010, plusieurs traités analogues (accords d'échange de renseignements en matière fiscale ou protocoles modifiant les dispositions relatives à l'échange de renseignements d'une convention préventive de la double imposition en vigueur) ont été soumis pour avis au Conseil d'État. Celui-ci a estimé que la plupart de ces traités constituent des traités mixtes, qui couvrent également les impôts des entités fédérées (2).

Compte tenu de ces avis du Conseil d'État, l'Accord a été soumis au groupe de travail « traités mixtes » visé à l'article 3 de l'Accord de coopération du 8 mars 1994 précité. Ce groupe de travail a arrêté le caractère mixte (État fédéral/communautés/régions) de l'Accord lors de sa réunion du 26 octobre 2010. Cette proposition de décision a été entérinée le 20 janvier 2011 par la Conférence interministérielle « Politique étrangère » après une procédure écrite. Le Conseil d'État a toutefois considéré, dans un avis demandé par la communauté germanophone, que l'Accord avec Antigua-et-Barbuda n'a pas de caractère mixte vis-à-vis des Communautés. Lors de sa réunion du 13 décembre 2011, le groupe de travail « traités mixtes » est revenu sur sa décision antérieure et l'a tenue en suspens.

(1) Le raisonnement qui a amené le gouvernement fédéral belge à ne pas impliquer les entités fédérées dans la conclusion de traités tels que le présent Protocole avec Antigua-et-Barbuda a fait l'objet d'un développement plus détaillé, notamment, dans l'exposé des motifs du *Projet de loi portant assentiment au Second Protocole, fait à Paris le 24 juin 2009, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et l'Australie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu signée à Canberra le 13 octobre 1977, telle que modifiée par le Protocole signé à Canberra le 20 mars 1984, et adaptant la législation fiscale belge à certaines dispositions dudit Second Protocole* (doc. Sénat, n° 5-962/1 - 2010/2011, pp. 10-13).

(2) Voir notamment l'avis n° 48.056/VR du 27 avril 2010 concernant l'Accord entre la Belgique et Andorre, signé le 23 octobre 2009 et l'avis n° 47.935/VR du 20 avril 2010 concernant le Protocole à la Convention entre la Belgique et les Pays-Bas, signé le 23 juin 2009.

Akkoord moet gezien worden (zie punt A) vereiste immers een snel optreden. Maar het sluiten van een gemengd verdrag vraagt gevoelig meer tijd dan het sluiten van een verdrag dat onder de uitsluitende bevoegdheid van één entiteit valt. De reden hiervoor dient gezocht in de vereisten die gesteld worden door de regeling die werd ingevoerd door het Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de Federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen (*Belgisch Staatsblad* van 17 december 1996) (1).

Verscheidene soortgelijke verdragen (akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden of protocollen tot wijziging van de bepalingen inzake de uitwisseling van inlichtingen van een overeenkomst tot het voorkomen van dubbele belasting die in werking is) werden in de loop van het jaar 2010 evenwel voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Die heeft geoordeeld dat het merendeel van de betrokken verdragen gemengde verdragen zijn, die ook betrekking hebben op de belastingen van de gefedereerde entiteiten (2).

Rekening houdende met die adviezen van de Raad van State werd het akkoord voorgelegd aan de in artikel 3 van het bovenvermelde Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 bedoelde werkgroep « gemengde verdragen ». Die werkgroep heeft op zijn vergadering van 26 oktober 2010 het gemengd karakter (Federale Staat/gemeenschappen/gewesten) van het akkoord vastgelegd. Dit voorstel van beslissing werd op 20 januari 2011 door de Interministeriële Conferentie « Buitenlands Beleid » aangenomen na een schriftelijke procedure. De Raad van State heeft evenwel in een advies aangevraagd door de Duitstalige Gemeenschap, geoordeeld dat het akkoord met Antigua en Barbuda geen gemengd karakter heeft ten aanzien van de gemeenschappen. De werkgroep « gemengde verdragen » heeft zijn vroegere beslissing in beraad gehouden in zijn vergadering van 13 december 2011.

(1) De redenering die de federale regering van België ertoe gebracht heeft om de gefedereerde entiteiten niet te betrekken bij het sluiten van verdragen zoals dit akkoord met Antigua en Barbuda, wordt op meer gedetailleerde wijze uiteengezet in de memorie van toelichting bij het *Wetsontwerp houdende instemming met het Tweede Protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het Protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en tot aanpassing van de Belgische belastingwetgeving aan sommige bepalingen van voormeld Tweede Protocol* (stuk Senaat, nr. 5-962/1 - 2010/2011, blz. 10-13).

(2) Zie met name het advies nr. 48.056/VR van 27 april 2010 met betrekking tot het akkoord tussen België en Andorra, ondertekend op 23 oktober 2009 en het advies nr. 47.935/VR van 20 april 2010 met betrekking tot het Protocol bij de Overeenkomst tussen België en Nederland, ondertekend op 23 juni 2009.

La Belgique a pris contact avec Antigua-et-Barbuda afin d'étendre le champ d'application de l'Accord, conformément à l'article 3, paragraphe 2, à tous les impôts perçus pour le compte des régions et communautés.

4. Article 4 (Définitions)

L'article 4 définit certains termes utilisés dans l'Accord.

D'une manière générale, il s'agit de définitions usuelles. Certaines d'entre elles figurent également dans les conventions fiscales générales concernant l'impôt sur le revenu. Si nécessaire, ces définitions sont brièvement explicitées, ci-après, dans le cadre des articles dans lesquels les termes définis sont utilisés.

En ce qui concerne la définition de l'«autorité compétente» dans le cas de la Belgique, l'attention est toutefois attirée sur le fait que, étant donné le caractère mixte de l'Accord établi après sa signature, il s'agira selon le cas du ministre des Finances du gouvernement fédéral et/ou de son collègue du gouvernement d'une région et/ou d'une communauté, ou du (ou des) représentant(s) autorisé(s) du (ou des) ministre(s) concerné(s).

Bien que le champ d'application de cet accord s'étende aux impôts perçus par ou pour le compte de différents niveaux de pouvoir (fédéral, régions et communautés), la communication avec l'État partenaire, en ce qui concerne l'échange de renseignements pour tous les impôts visés, se fera via un seul point de contact (central). L'organisation et le fonctionnement concret de ce point de contact, ainsi que la collaboration entre ce point de contact et tous les niveaux de pouvoir concernés, font l'objet d'un accord de coopération dont le contenu est actuellement en cours d'élaboration. Cet accord de coopération portera non seulement sur les renseignements échangés dans le cadre d'un traité ou accord bilatéral (convention préventive de la double imposition ou accord d'échange de renseignements fiscaux) mais règlera également l'échange d'informations dans le cadre de la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et dans le cadre de la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe.

5. Article 5 (Échange de renseignements sur demande)

Le paragraphe 1er pose la règle générale selon laquelle la Partie requise est tenue de fournir des renseignements sur demande aux fins énoncées à

België heeft met Antigua en Barbuda contact opgenomen om overeenkomstig artikel 3, paragraaf 2, van het Akkoord, het toepassingsgebied uit te breiden tot alle belastingen geheven ten behoeve van de gewesten en gemeenschappen.

4. Artikel 4 (Begripsbepalingen)

Artikel 4 geeft een definitie van sommige in het Akkoord gebruikte begrippen.

Het gaat doorgaans om gebruikelijke definities. Sommige ervan komen eveneens voor in de algemene belastingovereenkomsten die betrekking hebben op de inkomstenbelastingen. Waar nodig worden die definities hierna beknopt uitgelegd bij de artikels waarin de gedefinieerde begrippen gebruikt worden.

Met betrekking tot de definitie van de «bevoegde autoriteit» in het geval van België, wordt de aandacht evenwel erop gevestigd dat ingevolge het na de ondertekening van dit Akkoord vastgestelde gemengde karakter, het naar gelang van het geval gaat om de minister van Financiën van de federale regering en/of zijn collega van de regering van een gewest en/of zijn collega van een gemeenschap, of de gemachtigde vertegenwoordiger(s) van de betrokken minister(s).

Ondanks het feit dat het toepassingsgebied van dit akkoord zich uitstrekt tot belastingen geheven door of voor rekening van verschillende bestuursniveaus (federaal, gewesten en gemeenschappen) zal de communicatie met de partnerstaat wat betreft de uitwisseling van inlichtingen van alle beoogde belastingen verlopen via één enkel (centraal) contactpunt. De organisatie en concrete werking van dit contactpunt, alsook de samenwerking tussen dit contactpunt en alle betrokken bestuursniveaus, maken het voorwerp uit van een samenwerkingsakkoord waarvan de inhoud op dit ogenblik wordt uitgewerkt. Dit samenwerkingsakkoord zal niet enkel slaan op inlichtingen die worden uitgewisseld in het kader van een bilateraal verdrag of akkoord (verdrag ter vermijding van dubbele belasting of akkoord inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen) maar ook de gegevensuitwisseling regelen die gebeurt in het kader van de richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en in het kader van het Multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en de Raad van Europa.

5. Artikel 5 (Uitwisseling van inlichtingen op verzoek)

Paragraaf 1 geeft de algemene regel volgens dewelke de aangezochte Partij ertoe gehouden is inlichtingen op verzoek te verstrekken ten behoeve

l'article 1er. Ce paragraphe indique clairement que l'Accord s'applique uniquement à l'échange de renseignements sur demande (c'est à dire lorsque les informations demandées se rapportent à un contrôle, une audition ou enquête spécifiques) et ne s'applique pas à l'échange automatique ou spontané de renseignements.

Le Modèle OCDE d'accord sur l'échange de renseignements en matière fiscale, dont le présent Accord s'inspire, ne vise également que l'échange de renseignements sur demande. Les travaux de l'OCDE visaient, en effet, à établir des normes d'échange de renseignements applicables au niveau mondial et que tous les centres financiers et tous les « paradis fiscaux » soient en mesure d'accepter. Pour ce faire, le Modèle OCDE vise à assurer un équilibre approprié entre, d'une part, la nécessité d'établir l'accès à des informations financières fiables et, d'autre part, la nécessité d'éviter de faire peser sur les économies concernées des charges considérées par celles-ci comme trop lourdes, voire irréalistes, en matière de discipline fiscale.

Le terme « renseignement » signifie tout fait, énoncé ou document, quelle qu'en soit la forme.

D'une manière générale, les renseignements sont échangés aussi bien en matière fiscale non pénale qu'en matière fiscale pénale. Il ne doit pas s'agir nécessairement d'une affaire fiscale qui fasse intervenir un acte intentionnel (infraction commise dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire). Le paragraphe 1er précise, à cet égard, que les renseignements doivent être échangés même si les actes faisant l'objet d'une investigation ne sont pas constitutifs d'une infraction pénale suivant le droit interne de la Partie requise.

Le paragraphe 2 précise que la Partie requise devra agir et prendre toutes les mesures appropriées pour obtenir les renseignements demandés et ne pourra pas uniquement s'en remettre aux renseignements en la possession de son administration fiscale et ce, même si la Partie requise n'a pas besoin des renseignements à ses propres fins fiscales.

Une Partie peut aussi demander de manière spécifique que des renseignements lui soient fournis sous la forme de dépositions de témoins ou de copies certifiées conformes de documents originaux en vue, notamment, de répondre à ses exigences en matière de preuve. Dans ce cas, le paragraphe 3 stipule que la Partie requise ne doit fournir les renseignements sous la forme demandée que dans la mesure où son droit interne le permet.

van de in artikel 1 bedoelde doeleinden. Deze paragraaf geeft duidelijk aan dat het Akkoord uitsluitend van toepassing is op de uitwisseling van inlichtingen op verzoek (dat wil zeggen indien de gevraagde inlichtingen betrekking hebben op een specifieke controle, een specifiek verhoor of onderzoek) en niet van toepassing is op de automatische of spontane uitwisseling van inlichtingen.

Ook het OESO-Model van akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, waarop dit Akkoord gebaseerd is, beoogt uitsluitend de uitwisseling van inlichtingen op verzoek. De werkzaamheden van de OESO waren er inderdaad op gericht normen voor de uitwisseling van inlichtingen in te stellen die in de hele wereld kunnen worden toegepast en die door alle financiële centra en alle « belastingparadijzen » kunnen worden goedgekeurd. Om dat te bereiken wil het OESO-Model komen tot een passend evenwicht tussen de noodzaak de toegang tot betrouwbare financiële inlichtingen vast te leggen, enerzijds, en de noodzaak te vermijden dat de economie van de betrokken landen lasten op het vlak van fiscale discipline zouden worden opgelegd die door deze landen worden beschouwd als zijnde te zwaar en zelfs irrealistisch.

De uitdrukking « inlichtingen » betekent elk feit, elke verklaring of elk document, in welke vorm ook.

Over het algemeen worden zowel de inlichtingen inzake niet strafrechtelijke belastingaangelegenheden als de inlichtingen inzake strafrechtelijke belastingaangelegenheden uitgewisseld. Het is niet noodzakelijk dat het gaat om een belastingaangelegenheid waarbij sprake is van een opzettelijke handeling (overtreding begaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden). Paragraaf 1 verduidelijkt in dit verband dat de inlichtingen moeten worden uitgewisseld zelfs indien de onderzochte handelingen niet als strafrechtelijk misdrijf worden aangemerkt door de interne wetgeving van de aangezochte Partij.

Paragraaf 2 preciseert dat de aangezochte Partij moet handelen en alle passende middelen voor het verkrijgen van inlichtingen moet gebruiken en dat ze zich niet uitsluitend mag verlaten op de inlichtingen die in het bezit zijn van haar belastingadministratie, en dit zelfs indien de aangezochte Partij de inlichtingen niet nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden.

Een Partij kan ook specifiek vragen om inlichtingen te verstrekken in de vorm van getuigenverklaringen of gewaarmerkte afschriften van oorspronkelijke stukken, met name om te voldoen aan haar vereisten inzake bewijsvoering. In dat geval bepaalt paragraaf 3 dat de aangezochte Partij die inlichtingen onder de gevraagde vorm enkel moet verstrekken voor zover zulks op grond van haar nationale wetgeving is toegestaan.

Le paragraphe 4 stipule expressément que les Parties contractantes ont l'obligation de faire en sorte que leurs autorités compétentes aient le droit, aux fins visées aux articles 1er ou 2, d'obtenir et de fournir sur demande :

a) les renseignements détenus par les banques et autres institutions financières ainsi que ceux détenus par les personnes agissant en qualité de mandataire ou de fiduciaire. En général, les renseignements bancaires demandés sont des informations sur un compte, des informations financières et des informations sur des opérations ainsi que des informations sur l'identité ou la structure juridique des titulaires de comptes et des parties impliquées dans des opérations financières. Le commentaire sur l'article 5 du Modèle OCDE d'accord sur l'échange de renseignements en matière fiscale précise que le terme « mandataire » est très large et couvre tous types de prestataires de services aux sociétés (y compris, par exemple, les avocats).

Toujours selon ce commentaire, on considère généralement qu'une personne agit « en qualité de fiduciaire » lorsque cette personne effectue des transactions ou gère des fonds ou des biens non pas en son nom propre ou pour son propre compte mais pour le compte d'une autre personne avec laquelle elle se trouve dans une relation qui implique et nécessite de la confiance d'une part et de la bonne foi de l'autre.

On rappelle que, depuis le 1er juillet 2011, l'article 322 du Code des impôts sur les revenus 1992, tel que modifié par l'article 55 de la loi du 14 avril 2011 portant des dispositions diverses (1), permet expressément à l'administration fiscale belge de réclamer auprès des établissements de banque, de change, de crédit et d'épargne tout renseignement pouvant être utile pour déterminer le montant des revenus imposables d'un contribuable lorsque ces renseignements sont demandés par un État étranger conformément aux dispositions d'une convention préventive de la double imposition applicable ou d'un autre accord international (tel que le présent Accord) garantissant la réciprocité;

b) les renseignements concernant la propriété des sociétés, sociétés de personnes (*partnerships*), trusts, fondations, « *Anstalten* » et autres personnes; ces renseignements visent à permettre à la Partie requérante d'appliquer sa législation interne, notamment les dispositions de cette législation permettant de déterminer quel est le propriétaire effectif des actions, parts, intérêts et autres droits dans ces dispositifs; la Partie requise doit fournir les renseignements en matière de propriété en ce qui concerne toutes les personnes qui font partie d'une chaîne de propriété à partir du

Paragraaf 4 bepaalt uitdrukkelijk dat de overeenkomstsluitende Partijen de verplichting hebben ervoor te zorgen dat hun bevoegde autoriteiten voor de toepassing van artikel 1 of 2 de bevoegdheid hebben om de volgende inlichtingen op verzoek te verkrijgen of te verstrekken :

a) inlichtingen die in het bezit zijn van banken en andere financiële instellingen alsmede die welke in het bezit zijn van personen die werkzaam zijn in de hoedanigheid van vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon. De gevraagde bankgegevens zijn over het algemeen inlichtingen aangaande een rekening, financiële inlichtingen en inlichtingen aangaande verrichtingen alsmede inlichtingen omtrent de identiteit of de juridische structuur van rekeninghouders en partijen die betrokken zijn bij financiële verrichtingen. De Commentaar bij artikel 5 van het OESO-Model inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen stelt dat de uitdrukking « vertegenwoordiger » heel ruim is en alle soorten dienstverleners aan vennootschappen dekt (met inbegrip van bijvoorbeeld advocaten).

Nog steeds volgens die Commentaar wordt een persoon over het algemeen geacht werkzaam te zijn « in de hoedanigheid van een vertrouwenspersoon » wanneer die persoon transacties doet of fondsen of goederen beheert, niet in zijn eigen naam of voor zijn eigen rekening, maar voor rekening van een andere persoon, waarmee hij een band heeft die aan de ene kant vertrouwen impliceert en noodzaakt en aan de andere kant goede trouw.

We herinneren eraan dat, vanaf 1 juli 2011, artikel 322 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals gewijzigd door artikel 55 van de wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen (1), de Belgische fiscale administratie uitdrukkelijk toestaat om bij bank-, wissel-, krediet- en spaarinstellingen alle inlichtingen op te vragen die nuttig kunnen zijn om het bedrag van de belastbare inkomsten van een belastingplichtige te bepalen wanneer een buitenlandse Staat om die inlichtingen vraagt conform de bepalingen van een van toepassing zijnd dubbelbelastingverdrag of een ander internationaal akkoord (zoals het voorliggende Akkoord) in het kader waarvan de wederkerigheid is gewaarborgd;

b) inlichtingen met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, deelgenootschappen (*partnerships*), trusts, stichtingen, « *Anstalten* » en andere personen; die inlichtingen hebben tot doel de verzoekende Partij in staat te stellen haar nationale wetgeving toe te passen, meer bepaald de bepalingen van die wetgeving die het mogelijk maken om vast te stellen wie de uiteindelijk gerechtigde is tot de aandelen, bewijzen van deelneming, belangen en andere rechten in die stelsels; de aangezochte Partij moet de inlichtingen met betrekking tot de eigendom aangaande alle

(1) *Moniteur belge* du 6 mai 2011, Édition 1, p. 26576.

(1) *Belgisch Staatsblad* van 6 mei 2011, Editie 1, p. 26576.

moment où ces renseignements sont détenus sur son territoire.

Le paragraphe 4 n'oblige cependant pas les Parties à obtenir ou fournir des renseignements sur des sociétés cotées en bourse ou des dispositifs de placement collectif publics, à moins que ces renseignements puissent être obtenus sans susciter de difficultés disproportionnées.

Le paragraphe 4 ne saurait être interprété en ce sens que la Partie requise aurait uniquement l'obligation d'obtenir et de fournir les renseignements qui y sont expressément mentionnés. Ce paragraphe ne limite, en effet, pas l'obligation très générale énoncée au paragraphe 1er. Il vise uniquement à rendre l'échange de renseignements effectif même lorsque la législation ou les mesures internes de la Partie requise empêchent celle-ci d'obtenir les renseignements mentionnés au paragraphe 4.

Le paragraphe 5 énumère les mentions qui doivent figurer dans la demande de renseignements. Il s'agit de mentions qui permettent à la Partie requise :

— de vérifier que les renseignements demandés sont « vraisemblablement pertinents » et que la demande ne constitue, dès lors, pas une « *fishing expedition* »;

— de disposer de suffisamment d'éléments pour collecter facilement et rapidement les renseignements utiles à la Partie requérante auprès des personnes susceptibles de les détenir. La procédure d'échange de renseignements ne doit, en effet, pas avoir pour résultat de reporter sur la Partie requise la charge du processus de détermination, d'établissement, ou de perception d'une imposition; cette charge continue à incomber, en premier lieu, à la Partie requérante. Dans cette optique, il faut au moins que la Partie requérante puisse indiquer l'identité de la personne faisant l'objet d'un contrôle ou d'une enquête, le but fiscal dans lequel les renseignements sont demandés et les raisons qui donnent à penser que les renseignements sont détenus sur le territoire de la Partie requise.

Conformément au paragraphe 6, la Partie requise doit s'efforcer de fournir le plus rapidement possible les renseignements demandés. À cet égard, le paragraphe 2 de l'article 11 (Procédure amiable) permet d'établir, dans le cadre d'un arrangement administratif, des procédures détaillées permettant d'aboutir à ce résultat. Compte tenu des dispositions relativement détaillées du présent accord, un tel arrangement ne paraît pas nécessaire dans l'immédiat. Toutefois, s'il devait s'avérer que les demandes de l'autorité compétente belge ne sont pas traitées avec toute la diligence et l'efficacité souhaitables, l'autorité compétente belge

personnes in een eigendomsketen verstrekken vanaf het ogenblik dat die inlichtingen zich op haar grondgebied bevinden.

Paragraaf 4 verplicht de Partijen evenwel niet om inlichtingen in te winnen of te verstrekken met betrekking tot beursgenoteerde bedrijven of gemeenschappelijke beleggingsstelsels, tenzij deze zonder onevenredige moeilijkheden kunnen worden verkregen.

Paragraaf 4 kan niet aldus worden uitgelegd dat de aangezochte Partij slechts verplicht zou zijn tot het verkrijgen en verstrekken van de inlichtingen die er uitdrukkelijk in vermeld zijn. Deze paragraaf beperkt immers niet de heel algemene verplichting die in paragraaf 1 is uiteengezet. Hij wil enkel de uitwisseling van inlichtingen effectief doen plaatsvinden, zelfs indien de wetgeving of de interne maatregelen van de aangezochte Partij haar verhinderen de in paragraaf 4 genoemde inlichtingen te verkrijgen.

Paragraaf 5 somt op welke gegevens moeten opgenomen zijn in het verzoek om inlichtingen. Het gaat om gegevens die de aangezochte Partij in staat stellen :

— na te gaan dat de gevraagde inlichtingen « naar verwachting relevant » zijn en dat het verzoek dus geen « *fishing expedition* » vormt;

— over voldoende gegevens te beschikken om de inlichtingen die nuttig zijn voor de verzoekende Partij gemakkelijk en snel te verzamelen bij de personen die ze in hun bezit kunnen hebben. De procedure van de uitwisseling van inlichtingen mag er immers niet toe leiden dat de last van het proces van de bepaling, de vestiging of de invordering van een belasting wordt doorgeschoven naar de aangezochte Partij; die last blijft in de eerste plaats behoren bij de verzoekende Partij. Vanuit die optiek moet de verzoekende Partij minstens kunnen melding maken van de identiteit van de persoon op wie de controle of het onderzoek betrekking heeft, het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden en de redenen om aan te nemen dat de inlichtingen zich op het grondgebied van de aangezochte Partij bevinden.

Overeenkomstig paragraaf 6 moet de aangezochte Partij proberen de gevraagde inlichtingen zo snel mogelijk te verstrekken. Dienaangaande maakt paragraaf 2 van artikel 11 (Regeling voor onderling overleg) het mogelijk om in het kader van een administratieve regeling gedetailleerde procedures vast te leggen waardoor dat resultaat kan worden bereikt. Rekening houdend met de vrij gedetailleerde bepalingen van dit akkoord, lijkt dergelijke regeling voor het moment niet nodig. Indien evenwel zou blijken dat de verzoeken van de Belgische bevoegde autoriteit niet met de gewenste snelheid en efficiëntie

prendrait l'initiative de conclure un tel arrangement avec Antigua-et-Barbuda.

Par ailleurs, le Forum mondial sur la transparence et l'échange de renseignements en matière fiscale a mis en place un programme consistant en un examen par les pairs (voir section A., point 6 ci-dessus). Ce programme ainsi que le risque de contre-mesures encouru par les juridictions qui ne respecteraient pas les normes d'échange de renseignements en matière fiscale qu'elles ont acceptées dans le cadre d'une convention fiscale générale ou d'un accord sur l'échange de renseignements en matière fiscale devraient garantir que les engagements souscrits seront effectivement respectés.

6. Article 6 (Contrôles fiscaux à l'étranger)

En vertu du paragraphe 1er, la Partie requise peut, sans y être obligée, autoriser des représentants de la Partie requérante à entrer sur son territoire pour interroger des personnes et pour examiner des documents, avec le consentement écrit des personnes concernées. La Partie requise peut fixer les conditions dans lesquelles les contrôles se déroulent. Par exemple, c'est la Partie requise qui décide si un représentant de la Partie requise sera présent ou non lors de tout ou partie des entretiens ou contrôles.

Dans ce cadre, les représentants de la Partie requérante ne peuvent exercer aucun pouvoir de contrainte pour obtenir des renseignements des personnes concernées. Ces personnes décident librement de l'étendue de leur collaboration.

Cette disposition permet à la Partie requise de conserver la pleine maîtrise du dispositif de visite sur place. Cette procédure peut présenter un intérêt pour les personnes concernées par la visite sur place, en leur évitant de devoir fournir des copies de documents volumineux pour répondre à une demande de renseignements.

En vertu du paragraphe 2, la Partie requise peut, sans toutefois y être obligée, autoriser la présence de représentants de l'autorité compétente étrangère à l'occasion d'un contrôle fiscal conduit par la Partie requise sur son territoire, par exemple pour obtenir les renseignements demandés. La décision concernant la présence de représentants étrangers est exclusivement du ressort de l'autorité compétente de la Partie requise.

worden behandeld, zou de Belgische bevoegde autoriteit het initiatief nemen om dergelijk akkoord te sluiten met Antigua en Barbuda.

Het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen heeft in dit verband een programma opgesteld dat bestaat uit een collegiale toetsing (zie afdeling A, punt 6 hierboven). Samen met het risico verbonden aan de tegenmaatregelen voor rechtsgebieden die zich niet houden aan de normen voor de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden die ze hebben onderschreven in het kader van een algemene belastingovereenkomst of van een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden zou dit ervoor moeten zorgen dat de verbintenissen die werden aangegaan daadwerkelijk worden nageleefd.

6. Artikel 6 (Belastingcontroles in het buitenland).

Krachtens paragraaf 1 kan de aangezochte Partij, zonder dat zij daartoe verplicht is, toestaan dat vertegenwoordigers van de verzoekende Partij haar grondgebied betreden om personen te ondervragen en documenten te onderzoeken, met schriftelijke toestemming van de betrokken personen. De aangezochte Partij mag de voorwaarden vastleggen waaronder de controles plaatshebben. Het is bijvoorbeeld de aangezochte Partij die bepaalt of een vertegenwoordiger van de aangezochte Partij al dan niet aanwezig zal zijn tijdens het geheel van of een gedeelte van de gesprekken of controles.

De vertegenwoordigers van de verzoekende Partij kunnen in dit kader geen enkele dwangbevoegdheid uitoefenen om inlichtingen van de betrokken personen te verkrijgen. Die personen beslissen ongehinderd hoever ze gaan in hun medewerking.

Deze bepaling stelt de aangezochte Partij in staat de volledige zeggenschap over het onderzoeksproces van het bezoek ter plaatse te behouden. Deze procedure kan van belang zijn voor de personen die betrokken zijn bij het bezoek ter plaatse, door te vermijden dat ze afschriften van omvangrijke documenten moeten verstrekken om te voldoen aan een verzoek om inlichtingen.

Krachtens paragraaf 2 kan de aangezochte Partij, zonder dat zij daartoe verplicht is, toestaan dat vertegenwoordigers van de buitenlandse bevoegde autoriteit aanwezig zijn bij een belastingcontrole die door de aangezochte Partij op haar grondgebied wordt uitgevoerd, bijvoorbeeld om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen. De beslissing aangaande de aanwezigheid van buitenlandse vertegenwoordigers behoort uitsluitend tot de bevoegdheid van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.

Ce type d'assistance devrait essentiellement être sollicité lorsque la Partie requérante estime que la présence de ses représentants lors du contrôle effectué par la Partie requise contribuera à la solution d'une affaire fiscale interne (notamment parce que le contrôle entrepris constitue un élément d'un dossier ayant des répercussions fiscales dans les deux Parties contractantes; ce sera généralement le cas en matière de prix de transfert).

Le paragraphe 3 établit la procédure à suivre lorsqu'une demande présentée en vertu du paragraphe 2 a été acceptée par la Partie requise. Toutes les décisions relatives aux modalités d'exercice du contrôle sont prises par la Partie requise chargée du contrôle.

7. Article 7 (Possibilité de décliner une demande)

L'article 7 stipule dans quelles situations une Partie requise peut refuser de fournir les renseignements demandés par l'autre Partie contractante :

— lorsque, malgré la déclaration de la Partie requérante, la demande n'est pas soumise en conformité avec l'Accord (paragraphe 1er);

— lorsque les renseignements dévoileraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial, sauf s'il s'agit de renseignements tels que définis à l'article 5, paragraphe 4 (paragraphe 2);

— lorsque la communication des renseignements serait contraire à l'ordre public (paragraphe 4);

— lorsque les renseignements permettent d'appliquer une disposition de la législation fiscale de la Partie requérante qui est discriminatoire à l'encontre d'un ressortissant de la Partie requise par rapport à un ressortissant de la Partie requérante se trouvant dans les mêmes circonstances (cette limitation intègre le principe, contenu dans les conventions préventives de la double imposition, suivant lequel les discriminations fondées sur la nationalité sont interdites en matière fiscale) (paragraphe 6).

Le paragraphe 3 de cet article stipule que l'Accord n'oblige pas une Partie contractante à fournir des renseignements qui divulgueraient des communications confidentielles entre un client et un avocat ou un autre représentant agréé lorsque ces communications ont lieu dans le cadre de la fourniture d'un avis juridique ou sont utilisées dans le cadre d'une action judiciaire.

Le paragraphe 84 du commentaire sur l'article 7 du Modèle OCDE d'accord sur l'échange de renseigne-

Dit soort bijstand zou voornamelijk moeten worden gevraagd indien de verzoekende Partij van mening is dat de aanwezigheid van haar vertegenwoordigers bij de door de aangezochte Partij uitgevoerde controle zal bijdragen tot het oplossen van een interne belasting-aangelegenheid (meer bepaald omdat de uitgevoerde controle een element van een dossier vormt dat in beide overeenkomstsluitende Partijen fiscale gevolgen heeft; dit is over het algemeen het geval wanneer het gaat om verrekenprijzen).

Paragraaf 3 legt de procedure vast die moet gevolgd worden wanneer een krachtens paragraaf 2 ingediend verzoek werd aanvaard door de aangezochte Partij. Alle beslissingen aangaande de modaliteiten voor het uitoefenen van de controle worden genomen door de aangezochte Partij die met de controle is belast.

7. Artikel 7 (Mogelijkheid een verzoek af te wijzen)

Artikel 7 bepaalt in welke situaties een aangezochte Partij mag weigeren om de door de andere overeenkomstsluitende Partij gevraagde inlichtingen te verstrekken :

— wanneer het verzoek, ondanks de verklaring van de verzoekende Partij, niet conform het akkoord is ingediend (paragraaf 1);

— wanneer de inlichtingen een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, tenzij het gaat om inlichtingen zoals omschreven in artikel 5, paragraaf 4 (paragraaf 2);

— wanneer het bekendmaken van de inlichtingen in strijd zou zijn met de openbare orde (paragraaf 4);

— wanneer door de inlichtingen de toepassing mogelijk wordt van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende Partij die discriminatie inhoudt van een onderdaan van de aangezochte Partij ten opzichte van een onderdaan van de verzoekende Partij die zich in dezelfde omstandigheden bevindt (deze beperking voegt het principe in, opgenomen in de overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting, waarbij discriminatie op basis van de nationaliteit verboden is met betrekking tot belasting-aangelegenheden) (paragraaf 6).

Paragraaf 3 van dit artikel stelt dat een overeenkomstsluitende Partij niet verplicht wordt om door dit Akkoord inlichtingen te verstrekken die vertrouwelijke communicatie tussen een cliënt en een advocaat of een andere erkende vertegenwoordiger zouden bekendmaken, wanneer die communicatie plaatsvindt in het kader van het verlenen van juridisch advies of in het kader van een gerechtelijke actie wordt gebruikt.

Paragraaf 84 van de Commentaar bij artikel 7 van het OESO-Model van akkoord inzake de uitwisseling

ments en matière fiscale stipule qu'il peut être dérogé à ce paragraphe si la législation de la Partie requérante est formulée de manière telle qu'il n'existe pas de privilège en matière fiscale (pénale) dans cette Partie.

Le paragraphe 5 de l'article 7 précise qu'une Partie requise ne peut pas refuser de fournir des renseignements au seul motif que la créance fiscale faisant l'objet de la demande est contestée.

8. Article 8 (Confidentialité)

Le paragraphe 1er de l'article 8 reprend, en substance, les dispositions relatives à la confidentialité des renseignements contenues dans l'article 26 du Modèle de convention fiscale de l'OCDE, ce afin de protéger les intérêts légitimes des contribuables.

Cet article permet, toutefois, que ces renseignements soient divulgués à d'autres personnes, entités ou autorités (y compris une autorité étrangère) avec l'autorisation écrite expresse de l'autorité compétente de la Partie requise.

Le paragraphe 2 de cet article dispose que, si l'identité d'une personne physique est établie ou peut l'être, les règles du chapitre 6 de l'Accord de partenariat économique entre les États du Cariforum, d'une part, et la Communauté européenne et ses États membres, d'autre part, sont applicables. Cet accord du 15 octobre 2008 permet la création d'un marché régional intégré dans la région des Caraïbes et abroge les préférences tarifaires entre l'UE et la région des Caraïbes.

Les règles auxquelles le paragraphe 2 fait référence sont celles ayant trait à la collecte, la sécurisation et la transmission de données personnelles, ainsi qu'à la manière dont ces données peuvent être adaptées et doivent être sécurisées.

9. Article 9 (Frais)

Les autorités compétentes conviennent d'un commun accord de la répartition des frais exposés.

10. Article 10 (Dispositions d'application)

Les Parties adaptent leur législation afin de se conformer aux dispositions de l'Accord.

van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, stipuleert dat men mag afwijken van deze paragraaf, indien de wet van de verzoekende Staat zo geformuleerd is, dat er geen privileges bestaan inzake (criminele) belasting-aangelegenheden in die Staat.

Paragraaf 5 van artikel 7 schrijft ten slotte nog voor dat een aangezochte Partij niet mag weigeren inlichtingen te verstrekken om de loutere reden dat de belastingvordering die aanleiding gaf tot het verzoek betwist wordt.

8. Artikel 8 (Vertrouwelijkheid)

Paragraaf 1 van artikel 8 herneemt grosso modo de bepalingen inzake het vertrouwelijk karakter van de inlichtingen, die zijn opgenomen in artikel 26 van het OESO-Model van belastingovereenkomst, dit ter bescherming van de gewettigde belangen van de belastingplichtigen.

Het artikel staat evenwel toe dat die inlichtingen ter kennis worden gebracht van andere personen, entiteiten of autoriteiten (een buitenlandse entiteit daaronder begrepen) met de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.

Paragraaf 2 van het artikel stelt, dat indien de identiteit van een natuurlijke persoon is vastgesteld of kan worden vastgesteld, de regels van hoofdstuk 6 van de Economische Partnerschapsovereenkomst tussen de Cariforum-staten en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten van toepassing zijn. Deze Overeenkomst van 15 oktober 2008 maakt een totstandbrenging van een geïntegreerde regionale markt in het Caribische gebied mogelijk en heft de tariefpreferenties tussen de EU en het Caribische gebied op.

De regels waarnaar in paragraaf 2 worden verwezen betreffen het verzamelen, beveiligen en doorgeven van persoonlijke gegevens. Alsook de manier waarop deze gegevens kunnen worden aangepast en moeten worden beveiligd.

9. Artikel 9 (Kosten)

De bevoegde autoriteiten komen onderling tot een overeenstemming omtrent de verdeling van de gemaakte kosten.

10. Artikel 10 (Uitvoeringswetgeving)

De Partijen passen hun wetgeving aan om te kunnen voldoen aan de bepalingen van dit Akkoord.

11. Article 11 (Procédure amiable)

Cet article instaure une procédure amiable pour :

— régler les difficultés découlant de l'application ou de l'interprétation de l'Accord;

— déterminer les procédures à suivre pour appliquer l'échange de renseignements sur demande, les contrôles fiscaux à l'étranger et les frais inhérents à la fourniture d'une assistance.

Pour ce faire, les autorités compétentes peuvent communiquer entre elles directement, c'est-à-dire qu'il n'est pas nécessaire de passer par la voie diplomatique. La communication peut se faire par lettre, courrier électronique, téléphone, réunion en face à face ou tout autre moyen à leur convenance.

D'autres formes de règlement des différends sont possibles.

12. Article 12 (Entrée en vigueur)

L'Accord entrera en vigueur lorsque chacune des Parties aura notifié à l'autre l'accomplissement de ses procédures internes nécessaires pour l'entrée en vigueur. Du côté belge, cette notification interviendra une fois que la ratification sera rendue possible. Compte tenu du caractère mixte de l'Accord, cela nécessitera l'obtention de l'assentiment du Parlement fédéral et des Parlements des entités fédérées concernées.

Les dispositions de l'Accord seront applicables :

— en matière fiscale pénale, à compter de la date d'entrée en vigueur de l'Accord. Cette disposition concerne toute affaire fiscale faisant intervenir un acte intentionnel passible de poursuites judiciaires en vertu du droit pénal de la Partie requérante;

— en matière fiscale non pénale, en ce qui concerne les périodes imposables commençant à partir de la date d'entrée en vigueur de l'Accord ou, à défaut de période imposable, toutes les impositions prenant naissance à partir de la date d'entrée en vigueur de l'Accord.

13. Article 13 (Dénonciation)

Chacune des Parties contractantes peut dénoncer l'Accord en notifiant cette dénonciation par la voie

11. Artikel 11 (Regeling voor onderling overleg)

Dit artikel stelt een regeling voor onderling overleg in voor :

— het oplossen van moeilijkheden die voortkomen uit de toepassing of de interpretatie van het Akkoord;

— het bepalen van de procedures die moeten gevolgd worden voor de toepassing van de uitwisseling van inlichtingen op verzoek, van de belastingcontroles in het buitenland en van de kosten die inherent zijn aan het verlenen van bijstand.

De bevoegde autoriteiten kunnen zich daartoe rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen; dat wil zeggen dat het niet noodzakelijk langs diplomatieke weg moet verlopen. Het contact kan plaatshebben per brief, per mail, per telefoon, via een gesprek onder vier ogen of via elk ander middel dat hen schikt.

Ook andere vormen van geschillenoplossing zijn mogelijk.

12. Artikel 12 (Inwerkingtreding)

Het akkoord zal in werking treden wanneer elke Partij de andere Partij in kennis heeft gesteld van de voltooiing van haar binnenlandse procedures die voor de inwerkingtreding vereist is. Van Belgische kant zal die kennisgeving gebeuren zodra het akkoord bekrachtigd zal kunnen worden. Rekening houdend met het gemengd karakter van het akkoord, zal zulks de goedkeuring vereisen van het Federaal Parlement en van de Parlementen van de betrokken gefedereerde entiteiten.

De bepalingen van het Akkoord zullen van toepassing zijn :

— met betrekking tot strafrechtelijke belastingaangelegenheden, vanaf de datum van inwerkingtreding van het Akkoord; deze bepaling heeft betrekking op elke belastingaangelegenheid waarbij sprake is van een opzettelijke handeling die tot gerechtelijke vervolging kan leiden krachtens het strafrecht van de verzoekende Partij;

— met betrekking tot niet-strafrechtelijke belastingaangelegenheden, op belastbare tijdperken die aanvangen op of na de datum van inwerkingtreding van het Akkoord of, wanneer er geen belastbaar tijdperk is, op alle belastingvorderingen die op of na de datum van de inwerkingtreding van het Akkoord ontstaan.

13. Artikel 13 (Beëindiging)

Elke overeenkomstsluitende Partij kan het Akkoord beëindigen door de bevoegde autoriteit van de andere

diplomatique ou par lettre à l'autorité compétente de l'autre Partie contractante. En vertu de l'article 17 de l'Accord de coopération du 8 mars 1994, le Roi dénonce les traités mixtes sur proposition tant de l'autorité fédérale que des autorités fédérées concernées.

Toutes les demandes reçues jusqu'à la date effective de la dénonciation seront traitées conformément aux dispositions de l'Accord. Les dispositions de l'article 8 relatives à la confidentialité restent applicables à tous les renseignements échangés sur la base de l'Accord.

*
* *

Le gouvernement estime que l'Accord qui est soumis à votre assentiment offre une solution satisfaisante en ce qui concerne l'assistance administrative en matière fiscale entre la Belgique et Antigua-et-Barbuda.

Le gouvernement vous propose par conséquent de donner rapidement votre assentiment à cet Accord afin qu'il puisse entrer en vigueur dans les plus brefs délais.

*Le vice-premier ministre
et ministre des Affaires étrangères,*

Didier REYNDEERS.

Le ministre des Finances,

Koen GEENS.

overeenkomstsluitende Partij ofwel via diplomatieke weg ofwel per brief kennis te geven van de beëindiging. Krachtens artikel 17 van het Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994, beëindigt de Koning de gemengde verdragen op voorstel van zowel de federale autoriteit als van de betrokken gefedereerde autoriteiten.

Alle verzoeken die zijn ontvangen tot de effectieve datum van beëindiging, zullen worden behandeld overeenkomstig de bepalingen van het Akkoord. De bepalingen van artikel 8 met betrekking tot de vertrouwelijkheid blijven van toepassing op alle inlichtingen die op basis van het Akkoord werden uitgewisseld.

*
* *

De regering is van oordeel dat het Akkoord dat aan uw instemming wordt voorgelegd, een toereikende oplossing biedt voor de administratieve bijstand in belastingaangelegenheden tussen België en Antigua en Barbuda.

De regering stelt u bijgevolg voor snel met dit Akkoord in te stemmen opdat het zo spoedig mogelijk in werking zou kunnen treden.

*De vice-eersteminister
en minister van Buitenlandse Zaken,*

Didier REYNDEERS.

De minister van Financiën,

Koen GEENS.

PROJET DE LOI

 PHILIPPE,

Roi des Belges,

À tous, présents et à venir,
 SALUT.

Sur la proposition du vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Le vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et le ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives et de déposer au Sénat le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

L'Accord entre le Royaume de Belgique et Antigua-et-Barbuda en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale, fait à Bruxelles le 7 décembre 2009, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 11 septembre 2013.

PHILIPPE

Par le Roi :

*Le vice-premier ministre
 et ministre des Affaires étrangères,*

Didier REYNDEERS.

Le ministre des Finances,

Koen GEENS.

WETSONTWERP

 FILIP,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
 ONZE GROET.

Op de voordracht van de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

De vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en de minister van Financiën zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Senaat in te dienen :

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Het Akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, gedaan te Brussel op 7 december 2009, zal volkomen gevolg hebben.

Gegeven te Brussel, 11 september 2013.

FILIP

Van Koningswege :

*De vice-eersteminister
 en minister van Buitenlandse Zaken,*

Didier REYNDEERS.

De minister van Financiën,

Koen GEENS.

TRADUCTION**ACCORD**

entre le Royaume de Belgique et Antigua-et-Barbuda en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale.

LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE

ET

LE GOUVERNEMENT D'ANTIGUA-ET-BARBUDA,

DÉSIREUX de faciliter l'échange de renseignements en matière fiscale,

SONT CONVENUS des dispositions suivantes :

Article 1er

Objet et champ d'application de l'Accord

Les autorités compétentes des Parties contractantes s'accordent une assistance par l'échange de renseignements vraisemblablement pertinents pour l'administration et l'application de la législation interne des Parties contractantes relative aux impôts visés par le présent accord. Ces renseignements sont ceux vraisemblablement pertinents pour la détermination, l'établissement et la perception de ces impôts, pour le recouvrement et l'exécution des créances fiscales ou pour les enquêtes ou poursuites en matière fiscale. Les renseignements sont échangés conformément aux dispositions du présent accord et traités comme confidentiels selon les modalités prévues à l'article 8. Les droits et protections dont bénéficient les personnes en vertu des dispositions législatives ou réglementaires ou des pratiques administratives de la Partie requise restent applicables dans la mesure où ils n'entravent ou ne retardent pas indûment un échange effectif de renseignements.

Article 2

Compétence

La Partie requise n'a pas obligation de fournir des renseignements qui ne sont pas détenus par ses autorités ou en la possession ou sous le contrôle de personnes relevant de sa compétence territoriale.

VERTALING**AKKOORD**

tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belasting-aangelegenheden.

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN ANTIGUA EN BARBUDA,

WENSENDE de uitwisseling van inlichtingen inzake belastingen te vergemakkelijken,

ZIJN het volgende overeengekomen :

Artikel 1

Doel en werkingssfeer van het Akkoord

De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen zullen bijstand verlenen door het uitwisselen van inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop dit akkoord van toepassing is. Die inlichtingen omvatten inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging en de invordering van die belastingen, voor de invordering en de tenuitvoerlegging van belastingvorderingen, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake belastingaangelegenheden. De inlichtingen worden uitgewisseld in overeenstemming met de bepalingen van dit akkoord en worden als vertrouwelijk behandeld op de wijze die is bepaald in artikel 8. De rechten en de bescherming die door de wetgeving of de administratieve praktijk van de aangezochte Partij worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing voor zover zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen niet overmatig belemmeren of vertragen.

Artikel 2

Rechtsgebied

Een aangezochte Partij is niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar autoriteiten of die noch in het bezit zijn van of onder toezicht staan van personen die zich binnen het rechtsgebied van die Partij bevinden.

AGREEMENT

between the Kingdom of Belgium and Antigua and Barbuda for the exchange of information relating to tax matters.

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE GOVERNMENT OF ANTIGUA AND BARBUDA,

DESIRING to facilitate the exchange of information with respect to taxes,

HAVE AGREED as follows :

Article 1

Object and Scope of the Agreement

The competent authorities of the Contracting Parties shall provide assistance through exchange of information that is foreseeably relevant to the administration and enforcement of the domestic laws of the Contracting Parties concerning taxes covered by this Agreement. Such information shall include information that is foreseeably relevant to the determination, assessment and collection of such taxes, the recovery and enforcement of tax claims, or the investigation or prosecution of tax matters. Information shall be exchanged in accordance with the provisions of this Agreement and shall be treated as confidential in the manner provided in Article 8. The rights and safeguards secured to persons by the laws or administrative practice of the requested Party remain applicable to the extent that they do not unduly prevent or delay effective exchange of information.

Article 2

Jurisdiction

A Requested Party is not obligated to provide information which is neither held by its authorities nor in the possession or control of persons who are within its territorial jurisdiction.

Article 3

Impôts visés

1. Les impôts visés par le présent accord sont

i) en ce qui concerne Antigua-et-Barbuda : les impôts de toute nature ou dénomination, y compris les droits de douane;

ii) en ce qui concerne la Belgique : les impôts de toute nature ou dénomination, y compris les droits de douane, perçus par ou pour le compte du gouvernement fédéral.

2. Le présent accord s'applique aussi aux impôts analogues qui seraient établis après la date de signature de l'Accord et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient, si les autorités compétentes des Parties contractantes en conviennent. En outre, les impôts visés peuvent être élargis d'un commun accord entre les Parties contractantes, sous la forme d'un échange de lettres. Les autorités compétentes des Parties contractantes se notifient toute modification substantielle apportée aux mesures fiscales et aux mesures connexes de collecte de renseignements qui sont visées dans l'Accord.

Article 4

Définitions

1. Aux fins du présent accord, sauf définition contraire :

a) l'expression « Partie contractante » désigne Antigua-et-Barbuda ou la Belgique, selon le contexte;

b) le terme « Antigua-et-Barbuda » désigne l'État d'Antigua-et-Barbuda ainsi que ses eaux territoriales;

c) le terme « Belgique » désigne le Royaume de Belgique; employé dans un sens géographique, ce terme désigne le territoire du Royaume de Belgique, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens sur lesquels, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce des droits souverains ou sa juridiction;

d) l'expression « autorité compétente » désigne,

i) en ce qui concerne Antigua-et-Barbuda, le ministre des Finances ou un représentant autorisé du ministre;

Artikel 3

Belastingen waarop het akkoord van toepassing is

1. De belastingen waarop dit akkoord van toepassing is, zijn

(i) in Antigua en Barbuda : belastingen van elke soort en benaming, daaronder begrepen douanerechten;

(ii) in België : belastingen van elke soort en benaming, daaronder begrepen douanerechten, die worden geheven door of ten behoeve van de federale regering.

2. Dit akkoord is ook van toepassing op alle in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van het akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven indien de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen dat overeenkomen. Bovendien mogen de belastingen waarop het akkoord van toepassing is, door de overeenkomstsluitende Partijen in onderlinge overeenstemming via een wisseling van brieven worden uitgebreid. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mee die betrekking hebben op de door het akkoord behandelde belastingheffing en ermee verband houdende middelen voor het verzamelen van inlichtingen.

Artikel 4

Begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit akkoord en indien er geen andere definitie wordt gegeven :

a) betekent de uitdrukking « overeenkomstsluitende Partij » Antigua en Barbuda of België, al naar het zinsverband vereist;

b) betekent de uitdrukking « Antigua en Barbuda » de Staat Antigua en Barbuda en de territoriale wateren daarvan;

c) betekent de uitdrukking « België » het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt betekent het het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en alle andere maritieme zones en luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;

d) betekent de uitdrukking « bevoegde autoriteit » :

(i) in Antigua en Barbuda, de minister van Financiën of een bevoegde vertegenwoordiger van de minister;

Article 3

Taxes Covered

1. The taxes which are the subject of this Agreement are

i) in the case of Antigua and Barbuda : taxes of every kind and description, including customs duties;

ii) in the case of Belgium : taxes of every kind and description, including customs duties, imposed by or on behalf of the Federal Government.

2. This Agreement shall also apply to any substantially similar taxes imposed after the date of signature of the Agreement in addition to or in place of the existing taxes if the competent authorities of the Contracting Parties so agree. Furthermore, the taxes covered may be expanded by mutual agreement of the Contracting Parties in the form of an exchange of letters. The competent authorities of the Contracting Parties shall notify each other of any substantial changes to the taxation and related information gathering measures covered by the Agreement.

Article 4

Definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless otherwise defined :

a) the term « Contracting Party » means Antigua and Barbuda or Belgium as the context requires;

b) the term « Antigua and Barbuda » means the State of Antigua and Barbuda and the territorial waters thereof;

c) the term « Belgium » means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;

d) the term « competent authority » means

i) in the case of Antigua and Barbuda, the minister of Finance or an authorised representative of the minister;

ii) en ce qui concerne la Belgique, le ministre des Finances ou son représentant autorisé;

e) le terme « personne » inclut une personne physique, une société et tout autre groupement de personnes;

f) le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité considérée fiscalement comme une personne morale;

g) l'expression « société cotée » désigne toute société dont la catégorie principale d'actions est cotée sur une bourse reconnue, les actions cotées de la société devant pouvoir être achetées ou vendues facilement par le public. Les actions peuvent être achetées ou vendues « par le public » si l'achat ou la vente des actions n'est pas implicitement ou explicitement restreint à un groupe limité d'investisseurs;

h) l'expression « catégorie principale d'actions » désigne la ou les catégories d'actions représentant la majorité des droits de vote et de la valeur de la société;

i) l'expression « bourse reconnue » désigne toute bourse déterminée d'un commun accord par les autorités compétentes des Parties contractantes;

j) l'expression « fonds ou dispositif de placement collectif » désigne tout instrument de placement groupé, quelle que soit sa forme juridique. L'expression « fonds ou dispositif de placement collectif public » désigne tout fonds ou dispositif de placement collectif dont les parts, actions ou autres participations peuvent être facilement achetées, vendues ou rachetées par le public. Les parts, actions ou autres participations au fonds ou dispositif peuvent être facilement achetées, vendues ou rachetées « par le public » si l'achat, la vente ou le rachat n'est pas implicitement ou explicitement restreint à un groupe limité d'investisseurs;

k) le terme « impôt » désigne tout impôt auquel s'applique l'Accord;

l) l'expression « Partie requérante » désigne la Partie contractante qui demande les renseignements;

m) l'expression « Partie requise » désigne la Partie contractante à laquelle les renseignements sont demandés;

n) l'expression « mesures de collecte de renseignements » désigne les dispositions législatives et réglementaires ainsi que les

(ii) in België, de minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

e) omvat de uitdrukking « persoon » een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;

f) betekent de uitdrukking « vennootschap » elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

g) betekent de uitdrukking « beursgenoteerd bedrijf » elke vennootschap waarvan de voornaamste klasse van aandelen genoteerd is aan een erkende effectenbeurs, op voorwaarde dat haar genoteerde aandelen gemakkelijk door het publiek kunnen gekocht of verkocht worden. Aandelen kunnen « door het publiek » gekocht of verkocht worden wanneer de aankoop of verkoop van aandelen niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;

h) betekent de uitdrukking « voornaamste klasse van aandelen » de klasse of klassen van aandelen die een meerderheid van de stemrechten in en van de waarde van de vennootschap vertegenwoordigen;

i) betekent de uitdrukking « erkende effectenbeurs » elke effectenbeurs die door de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen erkend is;

j) betekent de uitdrukking « gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel » elk instrument voor beleggingen met samengebracht kapitaal, ongeacht de rechtsvorm. De uitdrukking « openbaar gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel » betekent elk gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel op voorwaarde dat de bewijzen van deelneming, aandelen of andere belangen in het fonds of stelsel gemakkelijk door het publiek kunnen gekocht, verkocht of ingekocht worden. Bewijzen van deelneming, aandelen of andere belangen in het fonds of stelsel kunnen gemakkelijk « door het publiek » gekocht, verkocht of ingekocht worden wanneer de aankoop, verkoop of inkoop niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;

k) betekent de uitdrukking « belasting » elke belasting waarop het akkoord van toepassing is;

l) betekent de uitdrukking « verzoekende Partij » de overeenkomstsluitende Partij die inlichtingen vraagt;

m) betekent de uitdrukking « aangezochte Partij » de overeenkomstsluitende Partij aan dewelke gevraagd is om inlichtingen te verstrekken;

n) betekent de uitdrukking « de middelen voor het verzamelen van inlichtingen » de wetgeving en de administratieve of gerechtelijke

ii) in the case of Belgium, the minister of Finance or his authorised representative;

e) the term « person » includes an individual, a company and any other body of persons;

f) the term « company » means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

g) the term « publicly traded company » means any company whose principal class of shares is listed on a recognised stock exchange provided its listed shares can be readily purchased or sold by the public. Shares can be purchased or sold « by the public » if the purchase or sale of shares is not implicitly or explicitly restricted to a limited group of investors;

h) the term « principal class of shares » means the class or classes of shares representing a majority of the voting power and value of the company;

i) the term « recognised stock exchange » means any stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Contracting Parties;

j) the term « collective investment fund or scheme » means any pooled investment vehicle, irrespective of legal form. The term « public collective investment fund or scheme » means any collective investment fund or scheme provided the units, shares or other interests in the fund or scheme can be readily purchased, sold or redeemed by the public. Units, shares or other interests in the fund or scheme can be readily purchased, sold or redeemed « by the public » if the purchase, sale or redemption is not implicitly or explicitly restricted to a limited group of investors;

k) the term « tax » means any tax to which the Agreement applies;

l) the term « applicant Party » means the Contracting Party requesting information;

m) the term « requested Party » means the Contracting Party requested to provide information;

n) the term « information gathering measures » means laws and administrative or judicial procedures that enable a Contract-

procédures administratives ou judiciaires qui permettent à une Partie contractante d'obtenir et de fournir les renseignements demandés;

o) le terme «renseignement» désigne tout fait, énoncé ou document, quelle que soit sa forme;

p) l'expression «en matière fiscale pénale» désigne toute affaire fiscale faisant intervenir un acte intentionnel passible de poursuites en vertu du droit pénal de la Partie requérante;

q) l'expression «droit pénal» désigne toute disposition pénale qualifiée de telle en droit interne, qu'elle figure dans la législation fiscale, dans la législation pénale ou dans d'autres lois.

2. Pour l'application du présent accord à un moment donné par une Partie contractante, tout terme ou toute expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue à ce moment le droit de cette Partie, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal applicable de cette Partie prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cette Partie.

Article 5

Échange de renseignements sur demande

1. L'autorité compétente de la Partie requise fournit les renseignements sur demande aux fins visées à l'article 1er. Ces renseignements doivent être échangés, que l'acte faisant l'objet de l'enquête constitue ou non une infraction pénale selon le droit de la Partie requise s'il s'était produit dans cette Partie.

2. Si les renseignements en la possession de l'autorité compétente de la Partie requise ne sont pas suffisants pour lui permettre de donner suite à la demande de renseignements, cette Partie prend toutes les mesures adéquates de collecte de renseignements nécessaires pour fournir à la Partie requérante les renseignements demandés, même si la Partie requise n'a pas besoin de ces renseignements à ses propres fins fiscales.

3. Sur demande spécifique de l'autorité compétente d'une Partie requérante, l'autorité compétente de la Partie requise fournit les renseignements visés au présent article, dans la mesure où son droit interne le lui permet, sous la forme de dépositions de témoins et de copies certifiées conformes aux documents originaux.

telijke procedures die een overeenkomstsluitende Partij in staat stellen om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken;

o) betekent de uitdrukking «inlichtingen» elk feit, elke verklaring of elk stuk, in welke vorm ook;

p) betekent de uitdrukking «strafrechtelijke belastingaangelegenheden» belastingaangelegenheden waarbij sprake is van opzettelijke handelingen die krachtens het strafrecht van de verzoekende Partij tot gerechtelijke vervolging kunnen leiden;

q) betekent de uitdrukking «strafrecht» elke strafrechtelijke bepaling die als dusdanig wordt aangeduid door het nationale recht, ongeacht of ze opgenomen is in de belastingwetgeving, in de strafwetgeving of in andere wetten.

2. Voor de toepassing van dit akkoord op enig tijdstip door een overeenkomstsluitende Partij, heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens het recht van die Partij, waarbij elke betekenis overeenkomstig het in die Partij van toepassing zijnde belastingrecht voorrang heeft op een betekenis die aan de uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden van die Partij.

Artikel 5

Uitwisseling van inlichtingen op verzoek

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij verstrekt op verzoek de inlichtingen ten behoeve van de in artikel 1 bedoelde doeleinden. Die inlichtingen worden uitgewisseld ongeacht of de onderzochte handelingen door het recht van de aangezochte Partij als strafrechtelijk misdrijf zouden worden aangemerkt indien ze in de aangezochte Partij plaats zouden vinden.

2. Indien de inlichtingen in het bezit van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij niet toereikend zijn om aan het verzoek om inlichtingen te voldoen, gebruikt die Partij alle passende middelen voor het verzamelen van inlichtingen teneinde aan de verzoekende Partij de gevraagde inlichtingen te verstrekken, niettegenstaande het feit dat de aangezochte Partij die inlichtingen niet nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden.

3. Wanneer de bevoegde autoriteit van een verzoekende Partij daar specifiek om verzoekt, verstrekt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij de inlichtingen die onder dit artikel vallen in de vorm van getuigenverklaringen en gewaarmerkte afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover zulks op grond van haar nationale recht is toegestaan.

ing Party to obtain and provide the requested information;

o) the term «information» means any fact, statement or record in any form whatever;

p) the term «criminal tax matters» means tax matters involving intentional conduct which is liable to prosecution under the criminal laws of the applicant Party;

q) the term «criminal laws» means all criminal laws designated as such under domestic law irrespective of whether contained in the tax laws, the criminal code or other statutes.

2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Party, any meaning under the applicable tax laws of that Party prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Party.

Article 5

Exchange of Information Upon Request

1. The competent authority of the requested Party shall provide upon request information for the purposes referred to in Article 1. Such information shall be exchanged without regard to whether the conduct being investigated would constitute a crime under the laws of the requested Party if such conduct occurred in the requested Party.

2. If the information in the possession of the competent authority of the requested Party is not sufficient to enable it to comply with the request for information, that Party shall use all relevant information gathering measures to provide the applicant Party with the information requested, notwithstanding that the requested Party may not need such information for its own tax purposes.

3. If specifically requested by the competent authority of an applicant Party, the competent authority of the requested Party shall provide information under this Article, to the extent allowable under its domestic laws, in the form of depositions of witnesses and authenticated copies of original records.

4. Chaque Partie contractante fait en sorte que ses autorités compétentes aient le droit, aux fins visées à l'article 1er de l'Accord, d'obtenir et de fournir, sur demande :

a) les renseignements détenus par les banques, les autres institutions financières et toute personne agissant en qualité de mandataire ou de fiduciaire;

b) les renseignements concernant la propriété des sociétés, sociétés de personnes, fiducies (*trusts*), fondations, « Anstalten » et autres personnes, y compris, dans les limites de l'article 2, les renseignements en matière de propriété concernant toutes ces personnes lorsqu'elles font partie d'une chaîne de propriété; dans le cas d'une fiducie (*trust*), les renseignements sur les constituants (*settlers*), les fiduciaires (*trustees*) et les bénéficiaires et, dans le cas d'une fondation, les renseignements sur les fondateurs, les membres du conseil de la fondation et les bénéficiaires. En outre, le présent accord n'oblige pas les Parties contractantes à obtenir ou fournir les renseignements en matière de propriété concernant des sociétés cotées ou des fonds ou dispositifs de placement collectif publics, sauf si ces renseignements peuvent être obtenus sans susciter des difficultés disproportionnées.

5. L'autorité compétente de la Partie requérante fournit les informations suivantes à l'autorité compétente de la Partie requise lorsqu'elle soumet une demande de renseignements en vertu de l'Accord, afin de démontrer la pertinence vraisemblable des renseignements demandés :

a) l'identité de la personne faisant l'objet d'un contrôle ou d'une enquête;

b) les indications concernant les renseignements recherchés, notamment leur nature et la forme sous laquelle la Partie requérante souhaite recevoir les renseignements de la Partie requise;

c) le but fiscal dans lequel les renseignements sont demandés;

d) les raisons qui donnent à penser que les renseignements demandés sont détenus dans la Partie requise ou sont en la possession ou sous le contrôle d'une personne relevant de la compétence de la Partie requise;

e) dans la mesure où ils sont connus, les nom et adresse de toute personne dont il y a lieu de penser qu'elle est en possession des renseignements demandés;

f) une déclaration précisant que la demande est conforme au présent accord;

g) une déclaration précisant que la Partie requérante a utilisé pour obtenir les rensei-

4. Elke overeenkomstsluitende Partij zorgt ervoor dat haar bevoegde autoriteiten voor de toepassing van artikel 1 van het akkoord de bevoegdheid hebben om volgende inlichtingen op verzoek te verkrijgen en te verstrekken :

a) inlichtingen die in het bezit zijn van banken, andere financiële instellingen en personen die werkzaam zijn in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon, daaronder begrepen gevolmachtigden en beheerders;

b) inlichtingen met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, deelgenootschappen (*partnerships*), trusts, stichtingen, « Anstalten » en andere personen, daaronder begrepen, binnen de beperkingen van artikel 2, inlichtingen inzake eigendom aangaande al zulke personen in een eigendomsketen; in het geval van trusts, inlichtingen aangaande instellers (*settlers*), beheerders (*trustees*) en gerechtigden; en in het geval van stichtingen inlichtingen aangaande stichters, leden van het bestuur van de stichting en gerechtigden. Verder doet dit akkoord voor de overeenkomstsluitende Partijen niet de verplichting ontstaan om inlichtingen inzake eigendom te verwerven of te verstrekken die betrekking hebben op beursgenoteerde bedrijven of openbare gemeenschappelijke beleggingsfondsen of -stelsels, tenzij die inlichtingen kunnen worden verkregen zonder dat zulks tot onevenredige moeilijkheden leidt.

5. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij verstrekt de volgende inlichtingen aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij wanneer zij een verzoek om inlichtingen ingevolge het akkoord indient, teneinde de te verwachten relevantie van de gevraagde inlichtingen aan te tonen :

a) de identiteit van de persoon op wie de controle of het onderzoek betrekking heeft;

b) aanwijzingen omtrent de gezochte inlichtingen, met name de aard ervan en de vorm onder dewelke de verzoekende Partij de inlichtingen wenst te ontvangen van de aangezochte Partij;

c) het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden;

d) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen zich binnen de aangezochte Partij bevinden of dat ze in het bezit zijn van of onder toezicht staan van een persoon die onder de bevoegdheid van de aangezochte Partij valt;

e) voor zover gekend, de naam en het adres van elke persoon van wie verondersteld wordt dat hij in het bezit is van de gevraagde inlichtingen;

f) een verklaring dat het verzoek in overeenstemming is met dit akkoord;

g) een verklaring dat de verzoekende Partij alle op zijn eigen grondgebied be-

4. Each Contracting Party shall ensure that its competent authorities for the purposes specified in Article 1 of the Agreement, have the authority to obtain and provide upon request :

a) information held by banks, other financial institutions, and any person acting in an agency or fiduciary capacity including nominees and trustees;

b) information regarding the ownership of companies, partnerships, trusts, foundations, « Anstalten » and other persons, including, within the constraints of Article 2, ownership information on all such persons in an ownership chain; in the case of trusts, information on settlors, trustees and beneficiaries; and in the case of foundations, information on founders, members of the foundation council and beneficiaries. Further, this Agreement does not create an obligation on the Contracting Parties to obtain or provide ownership information with respect to publicly traded companies or public collective investment funds or schemes unless such information can be obtained without giving rise to disproportionate difficulties.

5. The competent authority of the applicant Party shall provide the following information to the competent authority of the requested Party when making a request for information under the Agreement to demonstrate the foreseeable relevance of the information to the request :

a) the identity of the person under examination or investigation;

b) a statement of the information sought including its nature and the form in which the applicant Party wishes to receive the information from the requested Party;

c) the tax purpose for which the information is sought;

d) grounds for believing that the information requested is held in the requested Party or is in the possession or control of a person within the jurisdiction of the requested Party;

e) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession of the requested information;

f) a statement that the request is in conformity with this Agreement;

g) a statement that the applicant Party has pursued all means available in its own

gnements tous les moyens disponibles sur son propre territoire, hormis ceux qui susciteraient des difficultés disproportionnées.

6. L'autorité compétente de la Partie requise transmet aussi rapidement que possible à la Partie requérante les renseignements demandés. Pour assurer une réponse rapide :

a) l'autorité compétente de la Partie requise accuse réception de la demande par écrit à l'autorité compétente de la Partie requérante et, dans les soixante jours à compter de la réception de la demande, avise cette autorité des éventuelles lacunes de la demande;

b) si l'autorité compétente de la Partie requise n'a pu obtenir et fournir les renseignements dans les nonante jours à compter de la réception de la demande, y compris dans le cas où elle rencontre des obstacles pour fournir les renseignements ou refuse de fournir les renseignements, elle en informe immédiatement la Partie requérante, en indiquant les raisons de l'incapacité dans laquelle elle se trouve de fournir les renseignements, la nature des obstacles rencontrés ou les motifs de son refus.

Article 6

Contrôles fiscaux à l'étranger

1. Une Partie contractante peut autoriser des représentants de l'autorité compétente de l'autre Partie contractante à entrer sur son territoire pour interroger des personnes physiques et examiner des documents, avec le consentement écrit des personnes concernées. L'autorité compétente de la Partie mentionnée en deuxième lieu fait connaître à l'autorité compétente de la Partie mentionnée en premier lieu la date et le lieu de la réunion avec les personnes physiques concernées.

2. À la demande de l'autorité compétente d'une Partie contractante, l'autorité compétente de l'autre Partie contractante peut autoriser des représentants de l'autorité compétente de la première Partie à assister à la phase appropriée d'un contrôle fiscal dans la deuxième Partie.

3. Si la demande visée au paragraphe 2 est acceptée, l'autorité compétente de la Partie contractante qui conduit le contrôle fait connaître aussitôt que possible à l'autorité compétente de l'autre Partie la date et le lieu du contrôle, l'autorité ou le fonctionnaire désigné pour conduire le contrôle ainsi

schikbare middelen heeft gebruikt om de inlichtingen te verkrijgen, met uitzondering van de middelen die tot onevenredige moeilijkheden zouden leiden.

6. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij stuurt de gevraagde inlichtingen zo spoedig mogelijk naar de verzoekende Partij. Om een snel antwoord te verzekeren :

a) bevestigt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij schriftelijk de ontvangst van een verzoek aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij, en stelt de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij binnen zestig dagen vanaf de ontvangst van het verzoek in kennis van eventuele gebreken aan het verzoek.

b) Wanneer de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij er niet in geslaagd is de inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken binnen negentig dagen vanaf de ontvangst van het verzoek, dat wil ook zeggen wanneer zij geconfronteerd wordt met hindernissen bij het bezorgen van de inlichtingen of wanneer zij weigert de inlichtingen te verstrekken, brengt zij de verzoekende Partij daarvan onmiddellijk op de hoogte, waarbij wordt ingegaan op de reden voor de mislukking, de aard van de hindernissen of de redenen voor de weigering.

Artikel 6

Belastingcontroles in het buitenland

1. Een overeenkomstsluitende Partij mag toestaan dat vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Partij het grondgebied van eerstgenoemde Partij betreden om natuurlijke personen te ondervragen en documenten te onderzoeken, met de schriftelijke toestemming van de betrokken personen. De bevoegde autoriteit van de als tweede genoemde Partij stelt de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Partij in kennis van het tijdstip en de plaats van de ontmoeting met de betrokken natuurlijke personen.

2. Op verzoek van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Partij mag de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Partij vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Partij toestaan om aanwezig te zijn bij het ter zake dienstige gedeelte van een belastingcontrole in de als tweede genoemde Partij.

3. Wanneer het in paragraaf 2 bedoelde verzoek wordt ingewilligd, stelt de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Partij die de controle uitvoert de bevoegde autoriteit van de andere Partij zo spoedig mogelijk in kennis van het tijdstip en de plaats van de controle, van de

territory to obtain the information, except those that would give rise to disproportionate difficulties.

6. The competent authority of the requested Party shall forward the requested information as promptly as possible to the applicant Party. To ensure a prompt response, the competent authority of the requested Party shall :

a) Confirm receipt of a request in writing to the competent authority of the applicant Party and shall notify the competent authority of the applicant Party of deficiencies in the request, if any, within sixty days of the receipt of the request.

b) If the competent authority of the requested Party has been unable to obtain and provide the information within ninety days of receipt of the request, including if it encounters obstacles in furnishing the information or it refuses to furnish the information, it shall immediately inform the applicant Party, explaining the reason for its inability, the nature of the obstacles or the reasons for its refusal.

Article 6

Tax Examinations Abroad

1. A Contracting Party may allow representatives of the competent authority of the other Contracting Party to enter the territory of the first-mentioned Party to interview individuals and examine records with the written consent of the persons concerned. The competent authority of the second-mentioned Party shall notify the competent authority of the first-mentioned Party of the time and place of the meeting with the individuals concerned.

2. At the request of the competent authority of one Contracting Party, the competent authority of the other Contracting Party may allow representatives of the competent authority of the first-mentioned Party to be present at the appropriate part of a tax examination in the second-mentioned Party.

3. If the request referred to in paragraph 2 is acceded to, the competent authority of the Contracting Party conducting the examination shall, as soon as possible, notify the competent authority of the other Party about the time and place of the examination, the authority or official designated to carry out

que les procédures et conditions exigées par la première Partie pour la conduite du contrôle. Toute décision relative à la conduite du contrôle fiscal est prise par la Partie qui conduit le contrôle.

Article 7

Possibilité de décliner une demande

1. L'autorité compétente de la Partie requise peut refuser l'assistance lorsque la demande n'est pas soumise en conformité avec le présent accord.

2. Les dispositions du présent accord n'obligent pas une Partie contractante à fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial. Nonobstant ce qui précède, les renseignements du type visé à l'article 5, paragraphe 4 ne seront pas traités comme un tel secret ou procédé commercial du simple fait qu'ils remplissent les critères prévus à ce paragraphe.

3. Les dispositions du présent accord n'obligent pas une Partie contractante à obtenir ou fournir des renseignements qui divulgueraient des communications confidentielles entre un client et un avocat ou un autre représentant juridique agréé lorsque ces communications :

a) ont pour but de demander ou fournir un avis juridique, ou

b) sont destinées à être utilisées dans une action en justice en cours ou envisagée.

4. La Partie requise peut rejeter une demande de renseignements si la divulgation des renseignements est contraire à son ordre public.

5. Une demande de renseignements ne peut être rejetée au motif que la créance fiscale faisant l'objet de la demande est contestée.

6. La Partie requise peut rejeter une demande de renseignements si les renseignements sont demandés par la Partie requérante pour appliquer ou exécuter une disposition de la législation fiscale de la Partie requérante — ou toute obligation s'y rattachant — qui est discriminatoire à l'encontre d'un ressortissant de la Partie requise par rapport à un ressortissant de la Partie requérante se trouvant dans les mêmes circonstances.

identiteit van de autoriteit of de ambtenaar die aangesteld is om de controle uit te voeren en van de procedures en voorwaarden die door eerstgenoemde Partij vereist worden voor het uitvoeren van de controle. Elke beslissing aangaande het uitvoeren van de belastingcontrole wordt genomen door de Partij die de controle uitvoert.

Artikel 7

Mogelijkheid een verzoek af te wijzen

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij mag weigeren bijstand te verlenen wanneer het verzoek niet conform dit akkoord werd ingediend.

2. De bepalingen van dit akkoord verplichten een overeenkomstsluitende Partij niet tot het verstrekken van inlichtingen die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen. Niettegenstaande het vooraangaande, zullen inlichtingen zoals omschreven in artikel 5, paragraaf 4, niet als zulk geheim of handelswerkwijze behandeld worden op grond van het enkele feit dat ze voldoen aan de in die paragraaf vastgelegde criteria.

3. De bepalingen van dit akkoord verplichten een overeenkomstsluitende Partij niet tot het verkrijgen of verstrekken van inlichtingen die vertrouwelijke communicatie tussen een cliënt en een advocaat of een andere erkende wettelijke vertegenwoordiger zouden bekendmaken, wanneer die communicatie :

a) plaatsvindt in het kader van het zoeken of het geven van juridisch advies of

b) plaatsvindt om te worden gebruikt in het kader van een gerechtelijke actie die al bezig is of die in overweging wordt genomen.

4. De aangezochte Partij mag een verzoek om inlichtingen afwijzen indien de bekendmaking van de inlichtingen in strijd zou zijn met de openbare orde.

5. Een verzoek om inlichtingen mag niet worden afgewezen op grond van het feit dat de belastingvordering die aanleiding gaf tot het verzoek betwist wordt.

6. De aangezochte Partij mag een verzoek om inlichtingen afwijzen indien de verzoekende Partij die inlichtingen vraagt met het oog op de toepassing of de tenuitvoerlegging van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende Partij of van een daarmee verband houdende verplichting, die discriminatie inhoudt van een onderdaan van de aangezochte Partij ten opzichte van een onderdaan van de verzoekende Partij die zich in dezelfde omstandigheden bevindt.

the examination and the procedures and conditions required by the first-mentioned Party for the conduct of the examination. All decisions with respect to the conduct of the tax examination shall be made by the Party conducting the examination.

Article 7

Possibility of Declining a Request

1. The competent authority of the requested Party may decline to assist where the request is not made in conformity with this Agreement.

2. The provisions of this Agreement shall not impose on a Contracting Party the obligation to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process. Notwithstanding the foregoing, information of the type referred to in Article 5, paragraph 4 shall not be treated as such a secret or trade process merely because it meets the criteria in that paragraph.

3. The provisions of this Agreement shall not impose on a Contracting Party the obligation to obtain or provide information, which would reveal confidential communications between a client and an attorney, solicitor or other admitted legal representative where such communications are :

a) produced for the purposes of seeking or providing legal advice or

b) produced for the purposes of use in existing or contemplated legal proceedings.

4. The requested Party may decline a request for information if the disclosure of the information would be contrary to public policy (ordre public).

5. A request for information shall not be refused on the ground that the tax claim giving rise to the request is disputed.

6. The requested Party may decline a request for information if the information is requested by the applicant Party to administer or enforce a provision of the tax law of the applicant Party, or any requirement connected therewith, which discriminates against a national of the requested Party as compared with a national of the applicant Party in the same circumstances.

Article 8

Confidentialité

1. Tout renseignement reçu par une Partie contractante en vertu du présent accord est tenu confidentiel et ne peut être divulgué qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) relevant de la compétence de cette Partie contractante qui sont concernées par l'établissement, la perception, le recouvrement ou l'exécution des impôts visés par le présent accord, ou par les poursuites ou les décisions en matière de recours se rapportant à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités ne peuvent utiliser ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent en faire état lors d'audiences publiques de tribunaux ou dans des décisions judiciaires. Les renseignements ne peuvent être divulgués à toute autre personne, entité ou autorité ou à toute autre autorité étrangère sans l'autorisation écrite expresse de l'autorité compétente de la Partie requise.

2. Lorsque l'échange de renseignements concerne une personne physique identifiée ou identifiable, les dispositions du chapitre 6, en particulier l'article 199, de l'Accord de partenariat économique du 15 octobre 2008 entre les États du Cariforum, d'une part, et la Communauté européenne et ses États membres, d'autre part, sont appliquées en conséquence.

Article 9

Frais

La répartition des frais exposés pour l'assistance est déterminée d'un commun accord par les Parties contractantes.

Article 10

Dispositions d'application

Les Parties contractantes adoptent toute législation nécessaire pour se conformer à l'Accord et lui donner effet.

Artikel 8

Vertrouwelijkheid

1. Alle inlichtingen die door een overeenkomstsluitende Partij ingevolge dit akkoord zijn verkregen worden als vertrouwelijk behandeld en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) binnen het rechtsgebied van de overeenkomstsluitende Partij die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in dit akkoord bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen of bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. De inlichtingen mogen niet ter kennis worden gebracht van enige andere persoon, entiteit of autoriteit of van enig ander rechtsgebied zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.

2. Wanneer de uitwisseling van inlichtingen betrekking heeft op een natuurlijke persoon waarvan de identiteit is vastgesteld of kan worden vastgesteld, worden de bepalingen van Hoofdstuk 6, in het bijzonder artikel 199, van de Economische Partnerschapsovereenkomst tussen de Cariforum-staten, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, van 15 oktober 2008 dienovereenkomstig toegepast.

Artikel 9

Kosten

De overeenkomstsluitende Partijen komen tot overeenstemming omtrent de verdeling van de kosten die bij het verlenen van bijstand zijn gemaakt.

Artikel 10

Uitvoeringswetgeving

De overeenkomstsluitende Partijen nemen alle wetgevende maatregelen die nodig zijn om te voldoen aan en ter uitvoering van de bepalingen van het akkoord.

Article 8

Confidentiality

1. Any information received by a Contracting Party under this Agreement shall be treated as confidential and may be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) in the jurisdiction of the Contracting Party concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement, or the oversight above. Such persons or authorities shall use such information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. The information may not be disclosed to any other person or entity or authority or any other jurisdiction without the express written consent of the competent authority of the requested Party.

2. In case of exchange of information in respect of an identified or identifiable individual, the provisions of Chapter 6, in particular the Article 199, of the Economic Partnership Agreement between the Cariforum States and the European Community and its Member States of 15 October 2008 shall be applied accordingly.

Article 9

Costs

Incidence of costs incurred in providing assistance shall be agreed by the Contracting Parties.

Article 10

Implementation Legislation

The Contracting Parties shall enact any legislation necessary to comply with, and give effect to, the terms of the Agreement.

Article 11

Procédure amiable

1. En cas de difficultés ou de doutes entre les Parties contractantes au sujet de l'application ou de l'interprétation de l'Accord, les autorités compétentes s'efforcent de régler la question par voie d'accord amiable.

2. Outre les accords visés au paragraphe 1er, les autorités compétentes des Parties contractantes peuvent déterminer d'un commun accord les procédures à suivre en application des articles 5 et 6.

3. Les autorités compétentes des Parties contractantes peuvent communiquer entre elles directement lorsqu'elles recherchent un accord en application du présent article.

4. Les Parties contractantes peuvent également convenir d'autres formes de règlement des différends.

Article 12

Entrée en vigueur

Le présent accord entrera en vigueur lorsque chacune des Parties aura notifié à l'autre l'accomplissement de ses procédures internes nécessaires pour l'entrée en vigueur. Dès l'entrée en vigueur, il prendra effet :

a) en matière fiscale pénale, à cette date; et

b) pour toutes les autres questions visées à l'article 1er, à cette date mais seulement en ce qui concerne les périodes imposables commençant à partir de cette date ou, à défaut de période imposable, toutes les impositions prenant naissance à partir de cette date.

Article 13

Dénunciation

1. Chacune des Parties contractantes peut dénoncer l'Accord en notifiant cette dénonciation par la voie diplomatique ou par lettre à l'autorité compétente de l'autre Partie contractante.

2. Cette dénonciation prend effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'un délai de six mois à compter de la date de

Artikel 11

Regeling voor onderling overleg

1. Wanneer er tussen de overeenkomstsluitende Partijen moeilijkheden of twijfelpunten mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van het akkoord trachten de bevoegde autoriteiten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming op te lossen.

2. Naast de in paragraaf 1 bedoelde overeenstemming kunnen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen onderlinge overeenstemming bereiken aangaande de procedures die moeten gevolgd worden ingevolge de artikelen 5 en 6.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming zoals bedoeld in dit artikel te bereiken.

4. De overeenkomstsluitende Partijen kunnen eveneens overeenstemming bereiken omtrent andere vormen van geschillenoplossing.

Artikel 12

Inwerkingtreding

Dit akkoord zal in werking treden wanneer elke Partij de andere Partij in kennis heeft gesteld van de voltooiing van zijn binnenlandse procedures die voor de inwerkingtreding vereist is. Vanaf de inwerkingtreding zal het van toepassing zijn :

(a) wat strafrechtelijke belastingaangelegenheden betreft : op die datum; en

(b) wat alle andere aangelegenheden betreft waarop artikel 1 van toepassing is : op die datum, doch alleen met betrekking tot belastbare tijdperken die aanvangen op of na die datum, of indien er geen belastbaar tijdperk is, op alle belastingvorderingen die op of na die datum ontstaan.

Artikel 13

Beëindiging

1. Elke overeenkomstsluitende Partij kan het akkoord beëindigen door de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Partij ofwel via diplomatieke weg ofwel per brief kennis te geven van de beëindiging.

2. Die beëindiging zal van kracht worden op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van zes

Article 11

Mutual Agreement Procedure

1. Where difficulties or doubts arise between the Contracting Parties regarding the implementation or interpretation of the Agreement, the competent authorities shall endeavour to resolve the matter by mutual agreement.

2. In addition to the agreements referred to in paragraph 1, the competent authorities of the Contracting Parties may mutually agree on the procedures to be used under Articles 5 and 6.

3. The competent authorities of the Contracting Parties may communicate with each other directly for purposes of reaching agreement under this Article.

4. The Contracting Parties may also agree on other forms of dispute resolution.

Article 12

Entry into Force

This Agreement shall enter into force when each Party has notified the other of the completion of its necessary internal procedures for entry into force. Upon entry into force, it shall have effect :

a) for criminal tax matters on that date; and

b) for all other matters covered in Article 1 on that date, but only in respect of taxable periods beginning on or after that date, or where there is no taxable period, all charges to tax arising on or after that date.

Article 13

Termination

1. Either Contracting Party may terminate the Agreement by serving a notice of termination either through diplomatic channels or by letter to the competent authority of the other Contracting Party.

2. Such termination shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after

réception de la notification de dénonciation par l'autre Partie contractante.

3. Après la dénonciation de l'Accord, les Parties contractantes restent liées par les dispositions de l'article 8 pour tous renseignements obtenus en application de l'Accord.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé l'Accord.

FAIT à Bruxelles, le 7 décembre 2009, en double exemplaire, en langue anglaise.

maanden vanaf de datum waarop de andere overeenkomstsluitende Partij de kennisgeving van de beëindiging ontvangen heeft.

3. Na de beëindiging van het akkoord blijven de overeenkomstsluitende Partijen gebonden door de bepalingen van artikel 8 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge het akkoord werden verkregen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, het akkoord hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel op 7 december 2009, in de Engelse taal.

the date of receipt of notice of termination by the other Contracting Party.

3. Following termination of the Agreement the Contracting Parties shall remain bound by the provisions of Article 8 with respect to any information obtained under the Agreement.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the Agreement.

DONE in duplicate at Brussels, on the 7th day of December 2009, in the English language.

**AVANT-PROJET DE LOI
SOUMIS À L'AVIS
DU CONSEIL D'ÉTAT**

Avant-projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique et Antigua-et-Barbuda en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale, fait à Bruxelles le 7 décembre 2009.

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

L'Accord entre le Royaume de Belgique et Antigua-et-Barbuda en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale, fait à Bruxelles le 7 décembre 2009, sortira son plein et entier effet.

*
* *

**VOORONTWERP VAN WET
VOOR ADVIES VOORGELEGD
AAN DE RAAD VAN STATE**

Voorontwerp van wet houdende instemming met het Akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, gedaan te Brussel op 7 december 2009.

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Het Akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, gedaan te Brussel op 7 december 2009, zal volkomen gevolg hebben.

*
* *

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 53.491/3
DU 4 JUILLET 2013

Le 4 juin 2013, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Affaires étrangères à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi « portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique et Antigua-et-Barbuda en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale, fait à Bruxelles le 7 décembre 2009 ».

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 25 juin 2013. La chambre était composée de Jo Baert, président de chambre, Jan Smets et Bruno Seutin, conseillers d'État, Jan Velaers et Johan Put, assesseurs, et Annemie Goossens, greffier.

Le rapport a été présenté par Frédéric Vanneste, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jo Baert, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 4 juillet 2013.

*
* *

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique (1), et l'accomplissement des formalités prescrites.

*
* *

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de donner assentiment à un accord (2) conclu avec Antigua-et-Barbuda en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale.

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

3. Il ressort des documents joints à la demande d'avis que le Groupe de travail Traités mixtes, institué par l'accord de coopération du 8 mars 1994 entre l'État fédéral, les communautés et les régions « relatif aux modalités de conclusion des traités mixtes », a considéré, le 26 octobre 2010, que l'accord est un traité mixte (3). Il s'avère que le Groupe de travail a à nouveau confirmé son point de vue le 31 janvier 2013 (4).

(1) S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par « fondement juridique » la conformité aux normes supérieures.

(2) Accord « *between Antigua and Barbuda and the Kingdom of Belgium for the exchange of information relating to tax matters* », fait à Bruxelles le 7 décembre 2009. Seule la version anglaise fait foi; les textes français et néerlandais sont des traductions.

(3) Des courriers du 20 janvier 2011 confirment que la Conférence interministérielle de la Politique étrangère (CIPE) a approuvé le rapport du Groupe de travail Traités mixtes dans le cadre d'une procédure écrite.

(4) *Doc. parl.*, Parl. fl., 2012-13, n° 2006/1, 9; *Doc. parl.*, Parl. Comm. germ., 2012-13, n° 172/1, 3.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
Nr. 53.491/3
VAN 4 JULI 2013

Op 4 juni 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Buitenlandse Zaken verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet « houdende instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, gedaan te Brussel op 7 december 2009 ».

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 25 juni 2013. De kamer was samengesteld uit Jo Baert, kamervoorzitter, Jan Smets en Bruno Seutin, staatsraden, Jan Velaers en Johan Put, assessoren, en Annemie Goossens, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric Vanneste, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo Baert, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 juli 2013.

*
* *

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond (1), alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe instemming te verlenen met een akkoord (2) met Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Uit de documenten gevoegd bij de adviesaanvraag blijkt dat de Werkgroep Gemengde Verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten « over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen », op 26 oktober 2010 heeft geoordeeld dat het akkoord een gemengd verdrag is (3). De Werkgroep blijkt zijn standpunt opnieuw bevestigd te hebben op 31 januari 2013 (4).

(1) Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder « rechtsgrond » de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

(2) Akkoord « *between Antigua and Barbuda and the Kingdom of Belgium for the exchange of information relating to tax matters* », gedaan te Brussel op 7 december 2009. Alleen de Engelse versie is authentiek; de Nederlandse en de Franse versies zijn vertalingen.

(3) De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep Gemengde Verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

(4) *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2006/1, 9; *Parl.St.* D.Parl. 2012-13, nr. 172/1, 3.

Dans l'avis 49.578/1 (1), la section de législation a formulé l'observation suivante à ce sujet :

« Met die zienswijze kan echter niet worden ingestemd. Artikel 3, paragraaf 1, (ii), van het akkoord bepaalt immers dat wat België betreft onder dit akkoord vallen «taxes of every kind and description, including customs duties, imposed by or on behalf of the Federal Government». Gelet op die beperking tot belastingen geheven door of ten behoeve van de federale regering, dient het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap zijn instemming niet te verlenen ».

Cette appréciation se fonde sur la lecture du paragraphe 2 de l'article 3 de l'accord, en combinaison avec l'indication, dans le paragraphe 1er du même article, des impôts initialement visés par l'accord.

Toutefois, les autorités concernées paraissent avoir une autre lecture de l'accord. L'exposé des motifs de l'avant-projet de loi à l'examen mentionne en effet que la Belgique a pris contact avec Antigua-et-Barbuda afin d'étendre le champ d'application, conformément à l'article 3, paragraphe 2, de l'accord à tous les impôts perçus pour le compte des régions et communautés (2).

Si l'on maintient la lecture plus large de l'article 3, paragraphe 2, de l'accord, il y a lieu de considérer qu'il s'agit d'un traité mixte.

On peut dès lors se demander qui en Belgique devra donner exécution à une demande de renseignements émanant d'une autorité compétente d'Antigua-et-Barbuda.

Il résulte de l'article 4, paragraphe 1, *d)*, de l'accord que, par « competent authority » on entend, en Belgique, « the minister of Finance or his authorised representative ». S'agissant d'un traité mixte, la compétence ne se trouve pas ainsi exclusivement attribuée au ministre des Finances fédéral (ou à son représentant autorisé), mais peut aussi l'être à un ministre des Finances d'une entité fédérée.

(1) Avis C.E. 49.578/1 du 23 juin 2011 sur un avant-projet de décret de la Communauté germanophone « zur Zustimmung zu dem Abkommen zwischen Antigua und Barbuda und dem Königreich Belgien über den Informationsaustausch in Steuersachen, geschehen zu Brüssel am 7. Dezember 2009 » (*Doc. parl.*, Parl. Comm. germ., 2012-13, n° 172/1, 7).

(2) L'exposé des motifs du projet d'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale « portant assentiment à l'Accord, fait à Bruxelles le 7 décembre 2009, entre le Royaume de Belgique et Antigua-et-Barbuda en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale » en fait également mention (*Doc. parl.*, Parl. Rég. Brux.-Cap., 2012-13, n° A-407/1, 12). Voir également aussi l'exposé des motifs du projet devenu le décret de la Communauté flamande du 7 juin 2013 « portant assentiment à l'accord entre le Royaume de Belgique et Antigua-et-Barbuda en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale, signé à Bruxelles le 7 décembre 2009 » (*Doc. parl.*, Parl. fl., 2012-13, n° 2006/1), notamment p. 5 : « De voorlaatste zin van (...) artikel 3 [van het akkoord] laat immers toe dat de verdragspartijen het toepassingsgebied uitbreiden naar belastingen van elke soort en benaming, wat zowel de gemeenschaps- als gewestbelastingen omvat. » et p. 9 : « Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het akkoord vallen of kunnen vallen. »

In advies 49.578/1 (1) heeft de afdeling Wetgeving daarover het volgende opgemerkt :

« Met die zienswijze kan echter niet worden ingestemd. Artikel 3, paragraaf 1, (ii), van het akkoord bepaalt immers dat wat België betreft onder dit akkoord vallen «taxes of every kind and description, including customs duties, imposed by or on behalf of the Federal Government». Gelet op die beperking tot belastingen geheven door of ten behoeve van de federale regering, dient het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap zijn instemming niet te verlenen. »

Die beoordeling is gestoeld op de lezing van paragraaf 2 van artikel 3 van het akkoord, in samenhang met de aanwijzing, in paragraaf 1 van hetzelfde artikel, van de belastingen waarop het akkoord aanvankelijk van toepassing is.

De betrokken overheden blijken evenwel een andere lezing te hebben van het akkoord. In de memorie van toelichting bij het voorliggende voorontwerp van wet wordt immers vermeld dat België met Antigua en Barbuda contact heeft opgenomen om overeenkomstig artikel 3, paragraaf 2, van het akkoord, het toepassingsgebied uit te breiden tot alle belastingen geheven ten behoeve van de gewesten en de gemeenschappen (2).

Indien vastgehouden wordt aan de ruimere lezing van artikel 3, paragraaf 2, van het akkoord, dient ervan uitgegaan te worden dat het om een gemengd verdrag gaat.

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Antigua en Barbuda.

Uit artikel 4, paragraaf 1, *d)*, van het verdrag volgt dat in België onder « competent authority » wordt verstaan « the minister of Finance or his authorised representative ». Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

(1) Adv.RvS 49.578/1 van 23 juni 2011 over een voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap « zur Zustimmung zu dem Abkommen zwischen Antigua und Barbuda und dem Königreich Belgien über den Informationsaustausch in Steuersachen, geschehen zu Brüssel am 7. Dezember 2009 » (*Parl.St.* D.Parl. 2012-13, nr. 172/1, 7).

(2) Daarvan wordt ook melding gemaakt in de memorie van toelichting bij het ontwerp van ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest « houdende instemming met het akkoord, gedaan te Brussel op 7 december 2009, tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden » (*Parl.St.* Br.Parl. 2012-13, nr. A-407/1, 12). Zie ook de memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 7 juni 2013 « houdende instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009 » (*Parl.St.* Vl.Parl. 2012-13, nr. 2006/1), in het bijzonder p. 5 : « De voorlaatste zin van (...) artikel 3 [van het akkoord] laat immers toe dat de verdragspartijen het toepassingsgebied uitbreiden naar belastingen van elke soort en benaming, wat zowel de gemeenschaps- als gewestbelastingen omvat. » en p. 9 : « Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het akkoord vallen of kunnen vallen. »

Il est par conséquent recommandé de prévoir un mécanisme et un organe de coordination internes propres à la Belgique, afin de permettre aux autorités compétentes d'Antigua-et-Barbuda de savoir à qui il faut adresser une demande de renseignements et à l'État fédéral, aux communautés et aux régions, de déterminer de quelle manière il y a lieu de donner suite à une demande concrète. Le Conseil d'État préconise dès lors de conclure à ce sujet un accord de coopération au sens de l'article 92*bis* de la loi spéciale du 8 août 1980 «de réformes institutionnelles» (1).

Le greffier,

A. GOOSSENS.

Le président,

J. BAERT.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Antigua en Barbuda weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 «tot hervorming der instellingen» te sluiten (1).

De griffier,

A. GOOSSENS.

De voorzitter,

J. BAERT.

(1) Comparer avec l'article 1er*bis* de la loi spéciale du 16 janvier 1989 «relative au financement des communautés et des régions», et avec l'accord de coopération du 7 décembre 2001 entre l'État fédéral et les Régions «relatif à l'échange d'informations dans le cadre de l'exercice de leurs compétences fiscales et aux procédures de concertation concernant l'applicabilité technique des modifications aux impôts régionaux projetées par les régions et l'applicabilité technique de l'instauration par les Régions de réductions ou d'augmentations générales de l'impôt des personnes physiques dû».

(1) Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 «betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten» en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de Federale Staat en de gewesten «betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting».